

ufo-nyt

UDGIVET AF S.U.F.O.I.
SKANDINAVISK UFO INFORMATION

3

MAJ - JUNI 1971

LØSSALG:
Incl. moms kr. 5,75

SKANDINAVISK UFO INFORMATION

SUFOI er en selvejende institution, der har til formål at udbrede kendskabet til UFO'er - uidentificerede flyvende objekter - ved publikationer, foredrag og anden udadvendt virksomhed, samt at bidrage til opklaringen af UFO-fænomenerne. SUFOI ledes af

Forretningsudvalget samt Repræsentantskabet

Forretningsudvalget består af syv medlemmer og vælges af repræsentantskabet. Forretningsudvalget forestår den daglige ledelse af SUFOI.

Repræsentantskabet består af forretningsudvalget samt 1 repræsentant fra hver af de til enhver tid etablerede områder i Skandinavien og de nedsatte arbejdsudvalg.

FORRETNINGSUDVALGET

Formand: Erling Jensen, Ingstrup Allé 35, 2770 Kastrup, tlf. (01) 51 11 41.

Kasserer: Gunner Weichardt, Oxford Allé 3 A, 2300 København S., tlf. (01) 55 77 34.

Sekretær: Xavier P. Madsen, Bakkehave 8, 2970 Hørsholm, tlf. (01) 86 16 77.

Repræsentant for UFO-NYT: Iver O. Kjems, Lunagervej 23, 2650 Hvidovre, tlf. (01) 78 36 13.

Udvalgsmedlem: Peter A. Hansen, Erica-parken 61, 2. sal, 2820 Gentofte, tlf. (01) 67 08 93

Udvalgsmedlem: Erik Benny Johansen, Nørrekær 67, 15. sal th., 2610 Rødovre, tlf. (01) 75 81 18.

Udvalgsmedlem: John Petersen, Sophus Falcks Allé 13, 2791 Dragør, tlf. (01) 53 10 35.

Abonnement bestilles lettest ved at indbetale beløbet (D.kr. 30,00 for et kalenderår) til regnskabskontorets giro-nr. 11 77 25.

Abonnement kan også bestilles på ethvert postkontor samt hos landpostbudet. Adresseændringer og reklamationer over uregelmæssigheder vedrørende bladets tilsendelse bedes rettet til det lokale posthus

S.U.F.O.I. og „UFO-NYT“

De i „UFO-NYT“ offentliggjorte artikler fremtræder som bidrag til kendskabet og forståelsen af UFO-forskningen i dens forskellige former, uden at S.U.F.O.I. nødvendigvis anerkender de tanker, som måtte fremkomme heri, og uden at organisationen hæfter for de fremsatte meninger. Red.

Næste nr. af UFO-NYT udk. omkr. 1. aug.

REPRÆSENTANTSKABET - UFO-NYT

Ansvarshavende redaktør: Iver O. Kjems, (adresse: se u. forretn. udvalg)

Redaktionssekretær: Frank Lerbæk, Sanddalsparken 15. 2. th., 5700 Svendborg, tlf. (09) 21 58 44.

Redaktionssekretær: Bodil Kromann, Hattemagerstien 32, 2300 København S., tlf. (01) 55 92 88.

SUFOI's REGNSKABSKONTOR:

Gunnar Weichardt, Oxford Allé 3 A, 2300 København S., tlf. (01) 55 77 34, giro-nr. 11 77 25.

SUFOI's EKSPEDITION:

Erik Benny Johansen, Nørrekær 67, 15. sal th., 2610 Rødovre, tlf. (01) 75 81 18.

SUFOI's RAPPORTCENTRAL:

Erling Jensen, Ingstrup Allé 35, 2770 Kastrup, tlf. (01) 51 11 41.

SUFOI's UDKLIPSCENTRAL -

Repræsentant for Lolland-Falster:

Ole Henningsen, Tileg.16, 2., 4900 Nakskov

SUFOI's Bibliotek: Peder C. Andersen, HARRISLEV pr. 8900 Randers.

SUFOI's PR-Afdeling: Peter A. Hansen, Erica-parken 61, 2. sal, 2820 Gentofte, tlf. (01) 67 08 93.

SUFOI's Foredragsafdeling -

Repræsentant for København: John Petersen, Sophus Falcks Allé 13, 2791 Dragør, tlf. (01) 53 10 35.

Repræsentant for Fyn: Ole Knudsen, Enghavevej 32, 5700 Svendborg, tlf. (09) 21 01 25.

Repræsentanter for Midtjylland (8000-området): Hanne og Poul Nielsen, Linå pr. 8600 Silkeborg, tlf. (06) 83 51 11, Møllerup 156.

Repræsentant for Nordjylland (9000-området): Svend Erik Christensen, Uttrupv. 8, 4., 9400 Nørresundby.

Repræsentant for Sønderjylland (6000-området): Kai E. Møller, Gråstenvej, Felsted, 6200 Abenrå, tlf. (046) 8 54 24.

Artikler fra UFO-NYT må kun gengives med tydelig kildeangivelse:
UFO-NYT - Skandinavisk UFO Information.

INDEHOLDER bl. andet

Leder	85
Ufologi	86
Det kritiske hjørne	92
Taormina 1954	98
Piloter ser UFO'er	104
Observationer	107
Medlemsorientering	113
Rapporthjørnet	116
Bog anmeldelser	120
Rumfart og videnskab	121
Diverse	124

Samarbejde med

Strubes forlag...

SÖDERTÄLJE UFO-CENTER
Box 5046
SÖDERTÄLJE S
151 05 SÖDERTÄLJE 5

Ny fordel for UFO-NYT's abonnenter

Danske ufo-interesserede har ikke altid været lige godt stillet, når de ønskede at købe eller læse dansksproget ufo-litteratur. Antallet af titler på dansk har ikke været omfattende, selvom spændvidden i det udsendte har været stor.

SUFOI har længe ønsket at gøre mere for at bringe danske ufo-bøger på markedet, fordi tidligere udkomne bøger er næsten umulige at opdrive. Antikvarboghandlere får mange forespørgsler vedrørende Keyhoes, Scullys og Adamskis bøger, men de kan som regel ikke hjælpe. Vore biblioteker har også for få ufo-bøger, hvilket man tydelig mærker på den lange ventetid for at få en bestemt titel hjem.

Imidlertid har de senere års udvikling vist, at det har voldt os vanskeligheder at få udgivet ret meget nyt materiale. Een af grundene har været vor politik med at udsende materialerne bogstaveligt taget til kostpris. Vi indførte denne regel i sin tid for at give flest mulig lejlighed til at købe vore publikationer, men vi har måttet erkende, at denne »filantropiske« holdning i sidste instans er til skade for alle parter fordi det betyder færre udgivelser samt længere tidsrum mellem de enkelte udgivelser.

Naturligvis har vi tidligere haft de rent manuelle problemer med at skaffe forfattere, rettigheder, oversættelser samt at sætte produktionen igang. Dette skal selvfølgelig foregå sideløbende med vor produktion af UFO-NYT og vore øvrige gøremål. Da ufo-arbejdet stadig er ulønnet fritidsarbejde siger det sig selv, at en bogudgivelse kræver en betydelig ekstra indsats.

SUFOI har derfor taget konsekvensen af ovennævnte og indledt et samarbejde med Strubes Forlag med det formål at bringe læsere og andre ufo-interesserede mere dansk ufo-litteratur. Strubes Forlag har været banebrydende med udgivelser indenfor mange interessante og specielle emner og er uden tvivl velkendt af alle ufo-interesserede.

Allerede nu kan vi meddele, at den første samproduktion vil blive den spanske ufolog Antonio Ribera's yderst interessante bog »Un caso perfecto«. Den danske titel er endnu ikke vedtaget, men det ligger fast, at bogen vil udkomme ca. 1. november.

Vi er overbeviste om, at dette nye samarbejde vil være til gavn for ufo-sagen i Skandinavien, og vi er særskilt glade for at kunne oplyse, at UFO-NYT's abonnenter gennem vor samarbejdsaftale er sikret eet eksemplar af hver fremtidig bogudgivelse til en pris, der vil ligge ca. 25 % under bogladeprisen. Vi regner med fremover at udsende 1—2 bøger om året, og en hurtig kalkulation vil vise, at medlemmerne derved får en hel del af abonnementsprisen tilbage igennem de opnåede besparelser på bøgerne.

Jeg er derfor overbevist om, at alle parter vil få glæde og fordel af dette nye SUFOI initiativ.

Erling Jensen

Erling Jensen er bortrejst på ferie de første fjorten dage af juni. Eventuelle henvendelser vedrørende observationer bedes rettet til X. P. Madsen. Øvrige henvendelser til G. Weichardt.

UBATUBA MAGNESIET - er det ikke-jordisk?

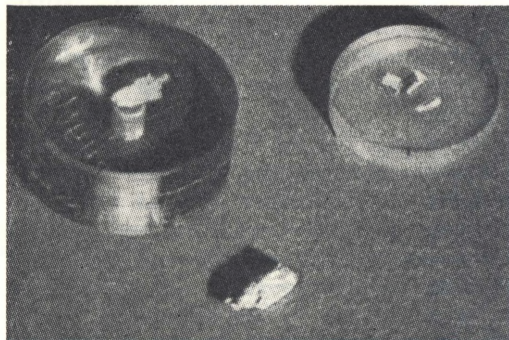
1. Historien bag de mystiske metalstumper

Olavo T. Fontes

Den 14. september 1957 berettede Ibrahim Sued, en velkendt societyreporter fra Rio de Janeiro, en mærkelig historie, som forbløffede læserne af hans spalte i bladet "O Globo". Under overskriften »Et stykke af en flyvende diskos« skrev han:

Vi har modtaget dette brev: »Kære mr. Ibrahim Sued. Som en beundrer af Dem og en trofast læser af Deres spalte vil jeg gerne sende Dem noget af højeste interesse for en pressemand, noget om de flyvende diskos. Under forudsætning af, at De tror, de eksisterer, naturligtvis. Jeg troede ikke noget af det, man sagde eller skrev om dem. Men for nogle dage siden blev jeg tvunget til at skifte mening. Jeg fiskede sammen med nogle venner på et sted i nærheden af byen Ubatuba, Sao Paulo, da jeg fik øje på en flyvende skive. Den nærmede sig kysten med utrolig hastighed og en ulykke, det vil sige et styrt i havet, syntes uundgåeligt. Men i sidste øjeblik, da den næsten strejfede vandet, foretog den en skarp drejning opad og steg hurtigt med fantastisk fart. Vi fulgte forestillingen med øjnene på stilke, da vi så skiven eksplodere i flammer. Den blev sønderdelt i tusindvis af brændende stykker, som faldt gnistrende ned med pragtfuld lysvirkning. Det lignede fyrværkeri, på trods af, at det foregik

midt på dagen. De fleste af disse stykker, næsten dem alle, faldt i havet. Men nogle små stykker faldt ned nær stranden og vi indsamlede en masse af dette materiale — som var lige så let som papir. Jeg vedlægger en lille prøve af det. Jeg kender ikke nogen, jeg kan stole på, som jeg kan sende det til, for at få det analyseret. Jeg har aldrig læst om, at man har fundet en flyvende diskos, eller at man har samlet stykker eller dele af en tallerken. Det skulle da være militære myndigheder, der havde fundet noget, og holdt det hemmeligt. Jeg er sikker på, at sagen vil være af stor interesse for en så glimrende redaktør, som De er, og jeg sender to kopier af dette brev — et til bladet og et til Deres private adresse.«

Ubatuba-magnesium – indstøbt i plastic

Fra beundreren (underskriften er ikke læselig) modtog jeg sammen med ovennævnte brev stykker af et mærkeligt metal . . .

Den usædvanlige historie pirrede min nysgerrighed. Ibrahim Sued havde aldrig skrevet om UFOer før. Min første tanke var, at det hele kunne være en spøg eller et veltirettaget falskneri. Jeg prøvede på at overbevise mig selv om, at dette var den indlysende forklaring og at opgive sagen, men jeg følte, at jeg burde gøre noget, for at afklare den tvivl, der var opstået i mit sind. Jeg måtte kontakte mr. Sued, se på »stykkerne« og finde det svar, jeg søgte efter. Jeg ringede til ham samme dag og bad ham mødes med mig, for at vi kunne diskutere sagen. Det gik han ind på.

Jeg kom til ham i hans hjem fire timer senere. Der på bordet så jeg prøverne, som var sendt ham af den ukendte læser — tre små stykker af en mat-grå massiv substans, der lignede metal af en eller anden art. Overfladen var ikke glat og poleret, men helt uregelmæssig og tilsyneladende stærkt oxyderet. Deres udseende tydede på, at de, hvis de virkelig var af metal, var stykker eller dele af en større metallisk masse eller genstand; faktisk var overfladen på en af prøverne oversået med næsten mikroskopiske brud, alle på langs, og havde tilmed på den ene side en stor revne, der løb på langs gennem næsten to trediedele af længden, som om det stykke var sprængt ved en eller anden kraft. De andre viste ikke så mange brud eller revner, men overfladen var visse steder dækket af et hvidligt materiale på alle prøverne. Disse hvidlige pletter af en pulverformet substans lå som et tyndt lag. Det fine, tørre pulver sad fast, men kunne let fjernes med en negl. Det fyldte også revnerne og bruddene på overfladen af den første prøve. Dette pulver udviste nogen lighed med den

---

Dr. Olavo T. Fontes er den i UFO-kredse velkendte, desværre alt for tidligt afdøde brasilianske UFO-ekspert, der bl.a. har skrevet beretningen om Trinidad-fotografierne. Se hæftet »Trinidad-observationer«, udsendt af SUFOIs forlag. (Det er forresten næsten udsolgt!)

hvidlige pulveriserede slagge på et stykke brændt trækul — som om stykkerne var blevet brændt af ild eller var beskadiget af megen varme. To af disse prøver blev senere fotograferet i deres originale form.

Mr. Sued sagde, at materialet ved første blik lignede bly — på grund af den grå farve — men at jeg hurtigt ville finde ud af, at det ikke kunne være bly, et tungt metal, hvis jeg prøvede vægten i mine hænder. Han havde ret. Materialet var let, afgjort lettere end aluminium — næsten ligesom papir. Overrasket fortalte jeg mr. Sued, at jeg havde nogle venner med videnskabelig uddannelse, som jeg eventuelt kunne få til at undersøge prøverne. Han sagde, at han intet vidste om UFOer, og at han endog var overbevist om, at de ikke eksisterede. Han var ikke nysgerrig med hensyn til prøverne, og jeg måtte få dem. Naturligvis ville han gerne høre resultatet, hvis man fandt noget usædvanligt i analysen. Jeg takkede ham for hans elskværdighed, lovede at holde ham underrettet og tog prøverne med.

»Flying Saucers, the startling evidence . . .«, (Signet New York 1966).

p. 105-106 / BK.

2. Hvad der videre skete . . .

. . . Fontes overdrog stumperne til Mineral Production Laboratory, en afdeling under det nationale mineral-produktions department i det brasilianske landbrugsministerium. En kemisk analyse her afslørede, at stumperne — eller i hvert fald en del af dem — var metal af en eller anden art. Der blev udført endnu tre undersøgelserækker:

- To spektrografiske analyser viste, at metallet var magnesium af en meget stor renhed. Der var ingen andre metalliske elementer i det.

- Flere røntgenstråle-brydnings analyser viste, at prøverne var usædvanlig rent magnesium. Der blev også fundet små mængder af et ukendt krystallisk stof, der senere blev analyseret som værende magnesiumhydroxyd.

- Vægtfylden af en prøve var 1.866; hvis

det havde været rent, jordisk magnesium, skulle den have været 1.741.

Fontes' konklusion i 1962 blev derfor: »Magnesiet i de analyserede prøver, der i spektrografis forstand var absolut rent, repræsenterer noget hinsides rækkevidde for den jordiske videnskabs nuværende tekniske udvikling ... De er »stumper« af et ikke-jordisk fartøj ...«

Det, der var tilbage af prøverne, sendte Fontes til den amerikanske UFO-organisation APRO; så det kunne blive undersøgt yderligere. APRO sendte et stykke til det amr. flyvevåben, hvor en mand ved en strålings-spektrograf uheldigvis kom til at brænde hele prøven, inden man havde fået noget resultat. Flyvevåbnet bad om endnu et stykke, men da APRO allerede var blevet »brændt af«, én gang, nægtede de at udlevere mere. Et lignende forsøg på at samarbejde med Atomenergikommissionens laboratorier mislykkedes også. APRO låste den resterende lillebitte stump inde i en bankbox, og der blev den, til Condonkommissionen dukkede op på arenaen.

Davis Saunders skriver om Ubatuba-magnesiet i sin bog: "UFOs? Yes!" (Signet, New York 1968). Saunders var en af de videnskabsmænd, der røbede, at Condon-kommissionen var forudindtaget — og derfor blev fyret fra kommissionen. (Se bl.a. UFO-NYT nr. 5, 1968):

I november 1967 fik Condon-projektet en orientering af Air Force Office of Special Investigation (OSI), der er flyvevåbnets modstykke til FBI. OSI beskrev bl.a. en nyudviklet videnskabelig undersøgelses-teknik, der blev kaldt Neutron Aktiverings Analyse. Populært sagt startes processen ved, at man anbringer prøven i en plastbeholder midt i en atomreaktor og mætter (bombarderer) den med neutroner. Dette gør materialet radioaktivt. Derefter bliver prøven taget ud og anbragt i et gamma-strålings spektrometer, der kan afsløre mange elementer i så små koncentrationer som en milliontedel enhed. Spektrometret måler energien i hver enkelt gamma-stråle. Da hver bestanddel har sit energi-niveau, kunne man måske med denne forædlede teknik lære mere om Ubatuba-stumpenes sammensætning.

Vi fik overladt et stykke på størrelse med det yderste led på en lillefinger. Det vejede

mindre end 5 gram, var skinnende, tydeligt metallisk og havde en uregelmæssig, krystallinsk overflade. I februar 1968 blev det underkastet Neutron Aktiverings Analysen på FBI-laboratoriet i Washington. Det gav interessante resultater. Prøven var i virkeligheden ikke ren magnesium, men mønsteret af urenheder var meget besynderligt. Ved symposiet d. 29. juli 1968 afslørede Dr. James A. Harder (læs om Harder i UFO-NYT nr. 5, 1970), hvad FBI-laboratoriet havde fundet frem til:

— Prøven er 99,9 % rent magnesium; reststofferne udgør ialt kun ca. 1 promille.

— De vigtigste reststoffer er ca. 500 milliontedel strontium, ca. 500 milliontedel zink, og mindre mængder af barium, mangan og chrom.

Imidlertid er det mere betydningsfuldt, hvad prøven *ikke* indeholder. Hvis fragmentet var ultra-rent jordisk magnesium, ville man vente at finde én af fire betingelser opfyldt:

— Hvis prøven var en jordisk magnesiumlegering, kunne det have indeholdt aluminium eller kobber eller begge dele. Der var intet aluminium og kun en anelse kobber.

— Hvis nogen havde gjort sig alvorlige anstrengelser for at forædle prøven, ville det være vanskeligt at fjerne bestanddelen kalций. Der var intet i prøven.

— Hvis nogen havde udført et usædvanligt fint arbejde med at fjerne dette kalций, ville han næsten givet have gjort det ved at benytte en kvarts-beholder. Dette ville have påført prøven ganske små mængder silicone. FBI-prøverne viste, at der intet silicone var.

— Hvis nogen havde anvendt den ypperste teknik, til rådighed i 1968, ville han have benyttet gentagen forædling af metallet under kraftigt vakuum. Det ville, for at frembringe dette vakuum, være nødvendigt at anvende en kviksølv-damp pumpe. Dette ville medføre en kviksølv-forurening af materialet. Der var intet kviksølv i Ubatuba-prøven.

Som De derfor kan se, er urenhederne ikke af en art, der »tæller med«. Set fra synsvinklen jordisk metallurgi kan prøven derfor siges at

være 100,0 % ren, efter som den ikke indeholder noget "by accident".

Nu vil et logisk spørgsmål være: »Hvad betyder dette besynderlige mønster af reststoffer?« Ifølge Harder findes alle de tilstedeværende elementer i det, der kaldes »en tæt, sekskantet krystalstruktur«. Det mest almindelige eksempel på dette er grafit. Disse strukturer har en fantastisk styrke i to dimensioner, og — som arkitekt Buckminster Fuller har bevist med sine geodætiske kupler — er der metoder, hvorved man kan overvinde den 3. dimensions skrøbelighed. (Se også UFO-NYT nr. 5, 1970, side 179). Dette fører os til den hypotese, at denne særlige legering har usædvanlig stor styrke.

I 1957 var legeringen åbenbart ukendt på Jorden; metallurjerne var sikkert ikke i stand til at kopiere den. I dag *har* vi den teknologi, der fordres for at fremstille et stort stykke af legeringen og afprøve hypotesen.

Jeg kan kun sige, at hvis de brasilianske fiskere ikke i virkeligheden opsamlede stumper af et rumskib, så gennemførte nogen et af historiens mest forfinede videnskabelige fupnumre.

"UFOs? Yes!" / IOKj

3. Hvad siger Condon-kommissionen?

Nå, men det var den »udstødte« Saunders' vurdering. I den endelige officielle rapport fra Condon-kommissionen kom analyseresultatet til at figurere anderledes (Scientific Study, Bantam, N. Y. 1968). Man foretog en sammenligning med en prøve af 3-dobbelt forædlet magnesium magen til prøver, som Dow Chemical Company havde fremstillet på bestilling mindst 25 år tidligere. Koncentrationen af 8 retele-menter blev målt, og grænserne for fejlmåling angivet:

Mangan, aluminium, zink, kviksølv og chrom-værdierne målt ved direkte gamma spektrometri, og målinger af halveringstid. Kobber, barium- og strontium-værdierne konstateredes ved gamma spektrometri efter radiokemisk udskillelse af elementerne.

Efter som rutinemæssigt udførte spektrografiske analyser af forædlet magnesium ikke viser retele-menter i større koncentrationer end nogle få %, viser ovennævnte analyseresultater, at det påståede UFO-fragment ikke er nær så rent som magnesium fremstillet af kendt, jordisk teknologi inden 1957, året for UFO-rapporten.

Selv om det brasilianske fragment viste sig ikke at være rent som påstået, var der stadig mulighed for, at metallet var enestående. Det høje indhold af strontium var særlig interessant, efter som strontium ikke ventes at være reststof i magnesium, fremstillet ved normale produktionsmetoder; og Dow's tekniske direktør, dr. Busk, kendte ingen, som med forsæt tilførte strontium til magnesium, beregnet på salg. Yderligere analyser viste, at der var strontium, og at det var jævnt fordelt i hele prøven. Sandsynligvis var dette strontium tilført med forsæt under forarbejdningen. Metallografiske undersøgelser viser store, aflange magnesium-korn, der tyder på, at metallet ikke var blevet bearbejdet efter størkningen fra flydende eller damp-form. Det synes derfor tvivlsomt, om denne prøve har været en del af et bearbejdet metalobjekt. (Hvorfor har »man« forædlet det, hvis det ikke skulle »bruges til noget?« red.) En kontrol hos Dow viste, at deres laboratorium gennem årene havde fremstillet eksperimentelle portioner magnesium-legering indeholdende fra 0,1-40 % strontium. Så tidligt som 25. marts 1940 havde de fremstillet 700 gram

Element	Dow magnesiumet	Det brasilianske UFO
Mangan	4,8 ± 0,5	35,0 ± 5,0
Aluminium	ikke konstateret (<5)	ikke konstateret (<10)
Zink	5,0 ± 1,0	500,0 ± 100,0
Kviksølv	2,6 ± 0,5	ikke konstateret
Chrom	5,9 ± 0,12 (1,2)	32,0 ± 10,0
Kobber	0,4 ± 0,2	3,3 ± 1,0
Barium	ikke konstateret	160,0 ± 20,0
Strontium	ikke konstateret	500,0 ± 100,0

magnesium, der nominelt indeholdt samme koncentration af strontium som Ubatuba-prøven. Eftersom der kun vides at eksistere nogle få gram af Ubatuba-magnesium, og disse kunne have været fremstillet af almindelig jordisk teknologi, kendt siden 1957, afslører eksistensen og sammensætningen af selve prøverne ikke noget om deres oprindelse. Påstanden om usædvanlig renhed er blevet modbevist. Stumperne viser ikke enestående eller ujordisk sammensætning, og de kan derfor ikke bruges som gyldigt bevis for den ikke-jordiske oprindelse af et fartøj, af hvilket de er påstået at have været en del.

”Scientific Study” / IOKj

Dermed mente Condon-rapporten at have »manet spøgelsen i jorden«. Men det spørger stadig — se blot:

Ny analyse afslører „ensrettede partikler“

I 1967 udlånte APRO, efter anmodning, et af Ubatuba-magnesium stykkerne (nr. 3) til Condon-kommissionen, så man hér kunne foretage en undersøgelse. Under ledelse af dr. Roy Craig, en physical chemist, blev det underkastet forskellige kemiske analyser. Condon-rapporten bragte et sammendrag af denne undersøgelse, hvori det blev erklæret, at magnesium så rent som den forelagte Ubatuba-prøve tidligere var fremstillet på Jorden af Dow Chemical Co. Dr. Craig afviste sagen med den begrundelse, at »stykkerne ikke viste enestående eller ujordisk sammensætning . . .«

Som følge af Condon-rapportens negative resultater fortsatte APRO sin egen undersøgelse og overlod i 1969 resten af Ubatuba-magnesium til dr. Walter W. Walker, konsulent i metallurgi, så han kunne foretage en strukturel, ikke-ødelæggende analyse. Det var første gang, en metallurg havde set nøjere på Ubatuba-magnesium, eller man havde foretaget en strukturanalyse. Dr. Walker, professor i teknisk metallurgi ved universitetet i Arizona, Tucson,

Dr. Walter
W. Walker

underkastede, med assistance af en kollega Ed Benn, magnesium mikrohårdheds undersøgelser, røntgen-brydnings analyser, mikrostruktur-undersøgelser og dislokations-prøver ved hjælp af ætsning. Dr. Walkers arbejde blev vurderet og godkendt af APRO's (anden) konsulent i metallurgi, dr. Robert W. Johnson, som ikke kender dr. Walker personligt. Dr. Johnson er udviklings-metallurg og leder af Advanced Materials Division, Materials Research Corporation, Orangeburg, New York.

Ifølge deres undersøgelser er Nbatuba-magnesiumstykkerne *retningsbestemt størknede støbninger*. Retningsbestemt størkning havde man ikke udforsket så tidligt, som da Ubatuba-UFO-hændelsen fandt sted (1957). »Dette kan«, erklærede dr. Walker fornylig, »fortolkes som betydende, at prøverne stammer fra en mere avanceret kultur.« De relative krybekarakteristika for Ubatuba-prøverne og de tilsvarende for jordisk materiale bestemtes ved hjælp af indsnit-krybe-metoden. Ubatuba-prøverne viste sig at være langt mere krybemodstandsdygtige over for træk-påvirkninger end jordiske prøver.

APRO-rapporten ved dr. Walker og dr. Johnson erklærer: »Sådan langsom, retningsbestemt afkøling (d.v.s. »ensretning« af partik-

lerne under størkningen) kan være blevet anvendt med hensigt, for at opnå visse fysiske eller mekaniske egenskaber, som ikke normalt findes i tilfældigt, polykrystallinsk magnesium . . . Imidlertid er de egenskaber, som har været ønsket i det foreliggende tilfælde, først og fremmest en spekulationssag.« Rapporten fortsætter: »Intet sted i vor nuværende teknologi har man brug for orienteret, støbt, grovkornet metal, som vi har set det i denne undersøgelse. På den anden side kan man kun gisne om den mulige anvendelse af sådanne materialer i avanceret kontrol af fremdriftssystemer. På en temmelig indirekte måde kan dette tages som et argument for ujordisk oprindelse.«

Med hensyn til Dow-magnesiet, som Condon-rapporten anvendte til afvisning af sagen, erklærer rapporten: »Den generelle ringe hårdhed af Dow-materialet svarer til Ubatubamaterialets.

Imidlertid besidder Ubatuba-materialet overordentlig meget bedre høj-temperatur egenskaber, sandsynligvis på grund af mangelen på kontaktflader mellem metallets korn.« Rapporten konkluderer: »... virkningen af høje temperaturer er langt mindre på Ubatubamaterialet end på jordisk polykrystallinsk materiale af tilsvarende renhed.«

Angående forskellen i renheden mellem Ubatuba prøve nr. 1 analyseret i Brasilien, prøve nr. 2 analyseret af Atomenergikommissionens (AEC) nationale laboratorium og Dow metalproduktlaboratorium og prøve nr. 3 analyseret af UFO-projektet ved Colorado-universitetet, meddeler rapporten: »Hvis prøve nr. 1 havde samme sammensætning som prøve nr. 2, og hvis den spektografisk-tekniske udstråling var identisk, så skulle de meddelte analytiske resultater også være identiske. Men det var de ikke. Spørgsmålet er derfor, om uoverensstemmelsen ligger i analyse-teknikken eller i sammensætningen . . . Hvis to dygtige, velansete laboratorier til måling af spektografisk udstråling som AEC laboratoriet og Dow laboratoriet ikke kan opnå samme resultater med den samme prøve (prøve nr. 2), så har vi ingen grund til at formode, at den brasilianske analyse (prøve nr. 1) var mindre præcis end de

nordamerikanske analyser af prøve nr. 2 (som formodet i Condon-rapporten). Hvis det accepteres, at den brasilianske analyse af prøve nr. 1 var lige så korrekt som analyserne af prøve nr. 2, så kan man kun konkludere, at prøve nr. 1 var langt renere end prøve nr. 2.«

Tidligere i denne rapport udtrykte APRO-videnskabsmændene overraskelse over, at Condon-rapporten (på basis af støbningsstrukturen af Ubatuba-magnesiet) havde erklæret, »det forekommer derfor tvivlsomt, om denne (Ubatuba) prøve har været en del af et fabrikeret metalobjekt.« APRO-rapporten erklærer: »Tilsyneladende er støbninger i Condon-kommissionens øjne ikke fabrikerede metalobjekter. Forfatterne (altså APRO's) tror, at hele USA's støbeindustri vil rejse indvending mod denne konklusion.«

APRO er vældig tilfreds med, at den ualmindelige struktur er blevet undersøgt af to kompetente videnskabsmænd, rent bortset fra magnesiets store renhed. Vi vil gerne takke og komplimentere dr. Walker og dr. Johnson for deres indsats i dette arbejde. Det fuldstændige resultat af deres undersøgelser vil sandsynligvis blive præsenteret i bogform i nærmeste fremtid. Yderligere detaljer vil blive givet, når de er til rådighed.

Læsere, der er kyndige i fysisk kemi eller metallurgi, er velkomne til at sende deres kommentarer eller meninger om disse nye resultater til SUFOI.

The APRO BULLETIN, juli-august 1970
/BK.

Ord-forklaringer af Sven-Oluf Frederikson, GICOFF:

Røntgenbrydningsanalyser indebærer, at man ved at lade røntgenstråling falde ind på et krystal kan måle afstanden mellem atomerne i dette.

Dislokations-prøver er undersøgelser af defekter i opbygningen af krystallerne. Gennem disse prøver kan man finde ud af det pågældende stofs styrke.

Et stofs krybe-egenskaber er det samme som dets træk-styrke.

At magnesium har bedre høj-temperatur egenskaber betyder antagelig ikke, at det har højere

smeltepunkt, men at materialet op til smeltepunktet bedre tåler høj temperatur.

Ved en pressekonference d. 19. september 1970 afholdt af APRO, fik Dr. Walter W.

Walker og Dr. Robert W. Johnson overrakt den videnskabelige UFO-forsknings pris, indstiftet til minde om Dr. Olavo T. Fontes.

Iver O. Kjems.

Det kritiske hjørne

Spøgelsesraketterne over Skandinavien i 1946

Af Willy Wegner

I sommeren 1946 blev Skandinavien hjem-søgt af himmelfænomener, som sidenhen er blevet regnet for analoge med flyvende tallerkener.

Det var især over Sverige, at disse fænomener optrådte, men spøgelsesraketterne, som de oftest blev kaldt, viste sig også over Norge, Danmark og Finland.

Observationerne begyndte at tage til i starten af juli 1946, og fortsatte ind i september, hvor de langsomt ebbede ud.

Observatører, som så disse genstande på himlen, blev ofte bange, og ringede til politiet og andre myndigheder, i håb om at kunne få en beroligende forklaring. Myndighederne stod imidlertid lige så uforstående overfor disse fænomener som enhver anden.

At folk var skræmte, var der ikke noget at sige til. Anden verdenskrig var netop overstået, og man havde stadig de tyske V-1 og V-2 bomber i frisk erindring. Ganske vist var disse bomber ikke rettet mod Sverige under krigen, men man havde ikke glemt en vildfarende V-1 bombe, som slog ned i Midtsverige i 1945.

Den svenske hærledelse udsendte den 7. august en officiel redegørelse om spøgelsesraketterne. I hærledelsens beretning blev det slået fast, at spøgelsesraketterne var et faktum, men samtidig påvistes det, at adskillige, cirka 80 %, af de observerede fænomener havde en ganske

Udsnit af billede, taget fra skærgården uden for Stockholm. En særlig fremkaldelsesteknik har afsløret, at „projektillet“ befinder sig midt i lysstrøben, ikke foran. „Daily Telegraph“ mente derfor, at „en ny fremdriftsmetode blev anvendt i disse våben“.

(Fl. Saucer News 9,55.)

naturlig forklaring. Undersøgelser på basis af observationer viste, at raketterne, generelt set, bevægede sig i en bue ind over Sverige fra syd. I denne store bue kunne de nå helt op i Nord-sverige, men som regel bøjede de af over Midtsverige og forsvandt ud over havet i østlig retning.

Ikke alle raketter nåede at forlade svensk område. Der lå rapporter om nedslag af sådanne objekter forskellige steder i Sverige, og ofte så man også raketter eksplodere i luften. Et af de nedslag, de svenske myndigheder studerede, fandt sted den 19. juli i en sø nær Nederkalix i Nordsverige. Nedslaget blev iagttaget af en lokal landmand, som så en kaskade af vand slå op i luften, uden der dog indtraf nogen eksplosion. (1) Man havde også stumper

af spøgelsesraketter til undersøgelse, bl.a. efter et nedslag nær Sundswall den 11. juli. (2)

Der fandt også overflyvninger sted over Danmark, omend i mindre grad end Sverige. I begyndelsen tog de danske myndigheder meget let på sagen, og en dansk officer fra Generalkommandoen udtalte den 2. august: »Vi tror ikke på alle disse rygter. Forleden f.eks. havde folk i Korsør set en »spøgelsesbombe« slå ned i bæltet. Det viste sig at være en skypumpe, der havde rejst en høj vandsøjle. Folks fantasi er meget stor i øjeblikket, det har vi konstateret i rigt mål i den sidste tid. Jeg har ikke hørt om de sidste fund i Sønderjylland endnu, men dem tror jeg heller ikke på. Næe, vi vil se en raket eller spor af den, før vi tror på det«. (3)

Mange tallerken-interessererede vil nikke genkendende til ovenstående citat. Officerens betragtninger vedrørende de fund man havde gjort i Sønderjylland, viste sig dog at være rigtige. Det, der blev fundet, havde intet med spøgelsesraketterne at gøre. (3)

DANSKE OBSERVATIONER

Den 26. juli sad en dame, som boede ved Hareskoven, ude på sin terrasse, da hun forskrækket får øje på et lys på himlen. Der kom en raket af form som en pil i susende fart hen over himlen» Den var gylden og blændende. Det hele tog kun et øjeblik. (4)

Samme dag, ved 10-tiden, så en mand fra Granskoven i Kolding en hvidglinsende genstand, der med stor hastighed bevægede sig gennem luften i sydvestlig retning. Genstanden blev beskrevet som en svane uden hals. Den var lydløs, og der blev ikke set nogen røgudvikling. (5)

Den 28. juli blev der set en genstand over Høng ved Slagelse. En del mennesker observerede en skinnende genstand, der med stor fart fløj tværs over himlen. Den var kun synlig i en halv snes sekunder på grund af den store fart, hvormed den bevægede sig, og alene farten udelukkede, at der kunne være tale om en højtgående flyvemaskine. De mennesker, som så den, var af den opfattelse, at det måtte være et af de mystiske projektiler eller raketbomber, som var blevet set over Sverige i stort antal. (6)

Den 3. august så en ung landmand i Borup, Sjælland, en projektilignende genstand klokken 7 om morgenen. Landmanden var i marken, og stod og fulgte et fugletræk, da han fik øje på objektet. Højt oppe på himlen så han en genstand, som med lynets fart før hen over himlen, for kort efter at forsvinde bag en sky. Han mente, at genstanden havde form omtrent som et projektil. Objektets længde blev anslået til en meter. Der kunne høres en svag sumrende lyd umiddelbart efter observationen, og landmanden satte det i forbindelse med objektet. (7)

Den 13. august, klokken 3,45, så en natvægter noget på himlen over Struer. Han berettede følgende: »Jeg kom gående op ad en kældertrappe i telefonselskabets bygning midt i byen, da jeg så et lysskær på jorden, og idet jeg så op, opdagede jeg spøgelsesraketten, som med stor fart kom ind over byen fra nordøst. Den syntes at komme i temmelig stor højde efterladende sig en ildhale, der før mig så ud til at være 7-8 meter lang og godt 30-40 centimeter bred. Pludselig begyndte fænomenet at bevæge sig i zig-zag, som om det var ved at gå i stå, og et øjeblik efter eksploderede det og gav et mægtigt lysglimt, der oplyste jorden fuldstændig. Raketten gav ikke nogen lyd fra sig, og efter eksplosionen syntes den at opløse sig til intet. Det hele varede kun ganske få sekunder«. (8)

Den 14. august blev en spøgelsesraket set over København af en møllersvend, som var på natarbejde ved Toldbodmøllen i Toldbodgade. Klokken 3,30 om morgenen var han ude på gaden for at få lidt frisk luft. Observatøren berettede: »Det var mørkt, men der var fuldmåne, og himlen var næsten skyfri. Pludselig så jeg raketten tone frem. Jeg vil anslå dens højde til cirka 1000 meter, og den gik i en fuldstændig lige bane parallelt med jorden. På et øjeblik var den forsvundet bag palæets tag (Frederik den Ottendes Palæ). Den så for mig ud ganske som et rundt projektil, og den efterlod en rødlig-gullig stribe på himlen, før den forsvandt«. Møllersvenden udtalte endvidere: »Jeg nærer ingen tvivl om, at det var spøgelsesraketten, hvad der så end gemmer sig bag denne betegnelse«. (9)

Den 15. august berettede en villaboer på Tuborgvej i København følgende: »En raket, der havde form som en rød ildkugle, kom fra sydvest og gik i østlig retning, indtil den nåede et punkt, der syntes at ligge lige over Hellerup. Her drejede den og tog kurs mod nord og forsvandt i retning af Klampenborg«. Observationen blev oplyst at have fundet sted mellem klokken 21,45 og 22,10. Der var ingen støj i forbindelse med iagttagelsen, men derimod et flakkende skær. Højden blev anslået til adskillige tusind meter. (10)

Samme aften så en CB'er (Civilbetjent) i Helsingør en lang bombelignende genstand med ildhale. Muligvis kan der være tale om det samme objekt, som blev set på Tuborgvej. Klokken 22,00 så CB'eren genstanden komme ind mod kysten, hvor han stod, men den drejede af i en vinkel på 90 grader og forsvandt sydpå. Den blev beskrevet som en V-2 bombe. (11)

Den 16. august blev der om morgenen over Tureby, nær Køge, set to spøgelsesraketter samtidigt. De kom sydfra og lignede glødende kæmpecigarer. Med mellemrum udspyede de flammer, der havde en længde på omkring tyve meter, efterfulgt af en hvid røg. Deres højde blev anslået til omkring en kilometer. Der var flere vidner. (11)

Den 17. august blev en spøgelsesraket observeret af en trafikassistent i Det Danske Luftfartsselskab. Observationen fandt sted i Lyngby klokken 6,12 om morgenen. Trafikassistenten udtalte: »Klokken var 6,12, og jeg var på vej fra mit hjem på Nybrovej i Lyngby til mit arbejde i Det Danske Luftfartsselskab. Jeg ved ikke rigtig, hvorfor jeg kiggede op i luften, men det forekom mig, at jeg hørte noget hvisle. Jeg så op og fik øje på en af disse spøgelsesraketter. Den fløj i sydvestlig retning ude over Lyngby. Den var ikke så farligt højt oppe, cirka 2-300 meter, men dens hastighed var meget stor. Jeg koncentrerede især min opmærksomhed omkring raketens hale. Den udsendte et meget kraftigt, blå-hvidt skær. Halen var skarpt afgrænset, hvor den forlod selve bomben, og den strakte sig som en kegle bagud. Denne hale var cirka tre gange så lang, som den var bred, og meget længere end selve bomben. Det hele varede kun 2-3 sekunder, så for-

svandt bomben bag et hus i sydlig retning. Jeg er ikke i tvivl om, at det er en af spøgelsesraketterne, og jeg tænkte straks, at det måtte være en bombe i lighed med de tyske V-2 bomber«. (12)

Samme aften blev der atter set spøgelsesraketter. Det var omkring klokken 20,40, hvor mange bilister og cyklister standsede op, for at betragte fænomenet ude over Øresund. (13)

Den 18. august blev der gjort en observation ved Hurup, på Kattegatkysten mellem Hals og Mariager Fjord. En dame stod ude på gårdspladsen, da hun så en lysende raketlignende genstand med hale. Den oplyste hele landskabet, og forsvandt i sydlig retning. Senere bemærkede en gårdejer fra Søndre Hurup, en ildkugle, der i lav højde før hen over egnen. Han mente bestemt at det var en raket som fløj i retning syd til nord. (14)

Den 18. og 19. august blev der atter set spøgelsesraketter over København. I forbindelse med observationerne, kunne man iagttage en række kraftige eksplosioner som udløste flere store ildkugler. Flyveretningen var syd-nord, med en fart som et langsomtgående fly. (15)

Den 19. august så en tolder, på en tur mellem Snekkersten og Helsingør, en spøgelsesraket. Klokken var cirka 21,30, da han bemærkede en lysende genstand, som med ret stor fart fløj i nordvestlig retning, næsten lige over det sted hvor han befandt sig. Det samme fænomen blev iagttaget af nogle fiskere, som på omtrent samme tid lå med deres båd lidt nordligere. De fortalte at den lysende genstand jog afsted i en højde af cirka 1000 meter. Netop da de var ved at tabe den af syne, skiftede den retning. En af fiskerne mente at have set en røgudvikling bag raketten. (16)

Omkring den 20. august var der et nedslag af stor interesse. En gårdejer i det vestlige Danmark, var sammen med sin familie på vej hjem i bil. De så en spøgelsesraket komme glidende ned i lav højde. Den kom vestfra og faldt ned i en mark nær hans gård. Der hørtes ingen eksplosion ved nedslaget, og den ret tørre luzernemark blev ikke antændt. Gårdejeren ledte efter rester af raketten, men fandt intet spor. Han fortalte at raketten lyste stærkt,

men at den ingen røghale havde efter sig. Lige før den faldt, begyndte den at flyve snart op, snart ned. (17)

Den 21. august om morgenen, klokken 2,15, så flere personer en raketbombe. Vidnerne udtalte: »Vi kørte på en vej i en skov klokken cirka 2,15, da vi pludselig fik øje på raketbomben. Den bevægede sig direkte mod nord, og gav et stærkt lys fra sig. Der kan ikke være tale om at vi kan have forvekslet det med stjerneskid, for det bevæger sig cirkulært, mens raketbomben gik i lige linie. Hastigheden var meget stor og den var forsvundet i løbet af et minut«. Det blev oplyst at der ikke var nogen lyde ved observationen. (18)

Den 27. august spredte en formodet raketbombe skræk mellem beboerne i en nordjysk by. Et kvindeligt øjenvidne forklarede, at hun ved 21-tiden fra sin have så et kugleformet legeme suse hen over hendes hovede i trætophøjde. Bange dukkede hun sig ned mellem havens buske og pludselig eksploderede genstanden. En vældig ildsøjle slog ud fra den med et øresønderrende brag, og lyste op som var det dag. Flere af byens beboere så det. (19)

REAKTIONER OG KOMMENTARER

Den travleste nat man havde i Sverige med observationer af raketter, var natten mellem den 12. og 13. august. Telefoncentralerne på alle stockholmske dagblade var blokeret af mennesker som ringede angående spøgelsesraketterne.

En svensk meteorolog, som var ved at studere måneformationer, var samme aften så heldig at få en spøgelsesraket ind i synsfeltet på sin kikkert. »Pludselig fik jeg øje på et kraftigt lysende punkt der bevægede sig hen over himlen. Jeg troede først at det var en flyvemaskine, men opdagede hurtigt, at den havde alt for megen fart på, til at være en maskine. Jeg fik hele fænomenet i kikkertens synsfelt, og vil tro at den havde en længde på mindst 30 meter. Kroppen var metalglinsende. Pludselig så det ud, som stod den stille i luften, hvorefter den sank til jorden i en stor bue, for i samme sekund at eksplodere, hvorved hele omegnen blev oplyst«. (20)

I Sverige havde en amatør fotograf været så heldig at få taget et billede af en spøgelsesraket over Stockholm. Det ansørede tilsyneladende den danske avis, Nationaltidende, til at udskrive en fotokonkurrence. Den 16. august var der følgende overskrift i bladet: »500 kr. for et godt fotografi af en spøgelsesraket«. Avisen skrev at man havde startet konkurrencen for at få et virkeligt godt billede, således at det kunne bevises at der ikke var tale om en »søslange«-historie. De 500 kroner kom dog aldrig til udbetaling.

Den 24. juli havde chefen for den svenske hærs skydeskole, oberst Sven Ramström, udtalt at spøgelsesraketterne kun kunne skyldes meteorer. At der imidlertid var tale om lidt mere end meteorer, blev vist ved at den svenske statsminister, Per Albin Hansson, udtalte til pressen, at man i regeringen endnu ikke havde materiale nok, til at kunne skride ind overfor nogen udenlandsk regering. På et tidspunkt var der også tale om, at Sverige ville indbringe sagen for De Forenede Nationer. Spøgelsesraketterne var efterhånden blevet til en international affære, også engelske, franske og amerikanske aviser skrev flittigt om fænomenerne. USA's viceudenrigsminister, Dean Acheson, udtalte i forbindelse med de amerikanske avisers referater, at »det var yderst interessant at læse om disse fænomener«.

I Sverige henstillede militære myndigheder til pressen om at fortie stednavne i deres referater af observationer. I Danmark fulgte man efter, og den 21. august kunne man læse følgende i Nationaltidende: »Vore læsere må have os undskyldt, at vi i denne og fremtidige meddelelser om raketterne kun antydningvis vil omtale stedet, hvor raketterne er set. Efter at det kan betragtes som en given ting, at raketterne er realiteter, er der grund til at formode, at en eller anden magt har interesse i at få opgivet positioner for raketens bane over Danmark, og avis-meddelelser vil i så fald være god oplysning for den pågældende magt. Intet dansk blad har naturligvis interesse i at medvirke i så henseende og derved lette arbejdet for i og for sig uønskede, udenlandske iagttagere i vort land, og bortset fra betegnelser som »det sydlige, nordlige, vestlige og

østlige Danmark«, vil meddelelserne derfor ikke blive stedfæstet her i bladet«.

Dette er bl.a. grunden til at de sidste af de ovenfor omtalte danske beretninger i denne artikel, ikke indeholder egentlige stednavne. Det gælder altså især observationer efter den 21. august.

Imidlertid var det ikke kun Skandinavien som blev besøgt af spøgelsesraketterne. I London udtalte et medlem af premierminister Tsaldaris stab, at spøgelsesraketter også overfløj Grækenland, sædvanligvis i retning sydnord. (21)

Allerede midt i juli var der også observeret spøgelsesraketter i Schweiz. En stationsforstander i Gryon, ved Bex-Villars bjergbanen i Rhonedalen, stod og kiggede efter et fly over bjerget Dent du Midi, da han får øje på en spøgelsesraket. Han beskrev fænomenet som en uhyre stor stjerne, der bevægede sig mod nordøst. Til trods for at det var strålende solskin, kunne han se det lysende objekt klart og tydeligt. (22)

Det kan ikke undre nogen at tankerne gik til Peenemünde, som efter den anden verdenskrig nu lå i den russiske zone. På trods af at Royal Air Force i 1943 bombede Peenemünde ganske grundigt, og satte tyskerne langt tilbage med udviklingen af V-bomberne, fandt russerne efter krigen alligevel uskadte dele af basen.

Teorierne gik derfor ud på, at de meget omtalte spøgelsesbomber blev afskudt fra det nordlige Tyskland af russerne, med assistance af tyske videnskabsmænd. Det kunne naturligvis ikke bevises, hvilket hindrede den svenske regering i at skride ind overfor Sovjet. Officielt begyndte russerne først at eksperimentere med raketter efter 1947. Imidlertid var der tale om at Sovjet havde fundet uskadte bombelagre i Nordtyskland. Blandt andet skal en funktionær i det tyske socialistiske enhedsparti have oplyst, at russerne i deres besættelseszone var kommet i besiddelse af en ny og kraftig, endnu uprøvet raketbombe — V-4 — fundet i underjordiske tyske fabrikker.

Amerikanske militærekspert mente at russerne forsøgte at afprøve disse raketter, og at

de blev sendt mod mål ved Novaya Zemlya, i det nordlige ishav.

Hvad der yderligere taler for, at spøgelsesraketterne i virkeligheden var raketter og ikke flyvende tallerkener er, at øen Rügen efter forordning fra den russiske besættelsesmagt blev lukket. Denne lukning blev sat i forbindelse med russiske eksperimenter med V-2 bomber fra Peenemünde.

I Sverige modtog Forsvarets Luftforsvarsafdeling ialt 997 rapporter om spøgelsesraketter i 1946. I bogen: »UFO! Nye fakta om de flygende tefaten«, skriver K. Gösta Rehn, at rapporterne er forsvundet eller fjernet fra arkivet. De var væk, allerede inden Forsvarets Forskningsanstalt overtog arbejdet med ufo-rapporter i 1966. Rehn fik sat en eftersøgning i gang, men det er aldrig lykkedes at finde samlingen med spøgelsesraketterne.

Dette bevirker naturligvis, at det væsentligste kildemateriale falder væk sammen med analyserne af diverse nedfald og rester fra raketterne.

Imidlertid gør det også sagen lettere for de tallerken-interesserede, der har taget spøgelsesraketterne til indtægt. Men denne udbredte tendens mellem tallerken-folk, syntes ikke altid lige berettiget. Alt, næsten alt, taler for, at det virkelig var raketter. Hvis man f.eks. studerer de rapporter, som er medtaget i denne artikel, og som i høj grad er et repræsentativt udvalg, så vil langt de fleste beskrivelser være karakteristiske for raketter.

Først og fremmest er der udstødningen og formen. Hvad der også kan peges på er flyvemåden. Det, at den drejer, er ikke usædvanligt for fjernstyrede raketter, og de zig-zag bevægelser, der er, lige før de eksploderer eller styrter ned, kan f.eks. skyldes »host« i motoren grundet brændstofsigt. Røgudvikling kan også variere i renhedsgrad.

Det, der kommer nyere ufo-rapporter nærmest, er måske nok observationen den 20. august, hvor en landmand så en raket falde ned, uden den efterlod sig spor. Udfra dette vil det være meget forkert at tage spøgelsesraketterne til indtægt, når man taler om tallerkenbølger. Hvad man derimod kan gøre, er at studere disse fænomener, idet en vis procentdel

måske kan være andet end raketter og andre naturlige fænomener på himlen. Chancen for at få øje på flyvende tallerkener er altid større, når der er interesse for at kigge op, og det var der de måneder, hvor spøgelsesraketterne fløj.

LITTERATURHENVISNINGER

Generelle henvisninger:

Jones, S. H. The swedish ghost rockets. Flying Saucer News no. 9, 1955. Side 10-12.

Maney, Charles A. and Richard Hall. The challenge of unidentified flying objects. Washington D.C., NICAP, 1961. Kapitel 4.

Rehn, K. Gösta. UFO! Nya fakta om de flygande tefaten. Uddevalla, Zindermans, 1969. Kapitel 2.

Vallee, Jacques. Anatomy of a phenomenon. New York, Ace Books, 1965. Side 82-88.

Varner, Gary. The scandinavian flap of nineteen fortysix. U.F.O.R.C. Journal no. 1, 1968. Side 21-23.

Wegner, Willy. Foo-fighters — spøgelsesraketterne. UFO-NYT nr. 8, 1968. Side 331.

Överbye, Björn. Ghost-bombs over Sweden. Flying Saucer Review no. 2, 1969. Side 17-18. Fortsat i no. 3, 1969. Side 18-19.

Henvisninger fra teksten:

- 1) Også raketbombe i Nordsverige. Ekstrabladet den 20. juli 1946.
- 2) Gådefuldt projektil styrtet ned i Sverige. Social-Demokraten den 12. juli 1946.
- 3) Stadig spøgeri i luften. Ekstrabladet den 2. august 1946.
- 4) Spøgelsesbomben ligner en sølv cigar. B.T. den 30. juli 1946.
- 5) Raketbombe ved Korsør. Social-Demokraten den 27. juli 1946.
- 6) Spøgelsesbomben nu også set over Sjælland. Nationaltidende den 30. juli 1946.
- 7) Mystisk projektil på Roskilde-egnen. Politiken den 4. august 1946.
- 8) Raketten over Struer. Ekstrabladet den 14. august 1946.
- 9) Spøgelsesraketten set over København. Nationaltidende den 15. august 1946.
- 10) Spøgelsesraket over København i aftes. Berlingske Tidende den 16. august 1946.
- 11) To spøgelsesraketter set over Køge-egnen. Nationaltidende den 17. august 1946.
- 12) Spøgelsesraket over Lyngby i morges. B.T. den 17. august 1946.

- 13) Raketbomber meldes set over Øresund. Politiken den 18. august 1946.
- 14) Også raketter over Jylland. Ekstrabladet den 19. august 1946.
- 15) Spøgelsesraketterne udløste ildkugler. Jyllands Posten den 19. august 1946.
- 16) Ny raket set over Øresund i aftes. Nationaltidende den 20. august 1946.
- 17) Dele af spøgelsesraketter er fundet også her i landet. Nationaltidende den 21. august 1946.
- 18) Raketbombe set i nat. B.T. den 21. august 1946.
- 19) Raketbombe eller fyrværkeri? Jyllands Posten den 28. august 1946.
- 20) Sværm af spøgelsesraketter over Sverige. Nationaltidende den 13. august 1946.
- 21) Spøgelsesraketter også over Grækenland. Jyllands Posten den 6. september 1946.
- 22) Også lysfænomener over Rhonedalen. Social-Demokraten den 16. juli 1946.

KOMMENTAR:

Det understreges, at de i artiklen fremsatte konklusioner er forfatterens. De dækker således (absolut) ikke nødvendigvis SUFOIs opfattelse. Redaktionen anvender artiklen som et debatoplæg og ser meget gerne begrundede kommentarer fra læserne.

IOKj

KORT. FATTET

— vil fremtidig erstatte overskriften KORT FOR HOVEDET, der har bydt nogle læsere imod. De havde fået det indtryk, at vi foragtede de notitser, vi her præsenterede. Det var ingenlunde tilfældet. Men for at udelukke misforståelser skifter vi til ovenstående.

HOLD UDKIG DEN 6. AUGUST!

— så skal vi alle (over hele landet) ud og se efter UFO'er (— og måneformørkelse!)

Mere på side 114

TAORMINA 1954

af Ole Henningsen

Mange forskellige tanker svirrer gennem hovedet, når man præsenteres for et UFO-foto. Er det svindel? Er det en naturlig forekomst, blot fotograferet under usædvanlige forhold? Eller skulle netop dette billede vise et rumfartøj fra en fremmed klode?

De fleste fotos stammer fra for os forholdsvist fjerne egne af kloden, så det er oftest forbundet med store vanskeligheder at komme i nærmere kontakt med de implicerede parter i en sådan sag for evt. personligt at foretage en form for kontrol, undersøgelse, efterforskning, eller hvad man nu vil kalde det. Naturligvis er det ønsketænkning for menigmand at rejse verden rundt for at kontrollere UFO-fotografier. Men alligevel. Kunne man dog bare være på stedet, hvor en af de mere kendte tildragelser havde fundet sted. Det ville måske give svar på mange af de spørgsmål, man havde stillet sig selv i tidens løb. Hvordan? Kunne man ikke? osv.

Sommerferien 1969 havde været planlagt i

lang tid. Den kendte turistby TAORMINA på Sicilien var målet. Umiddelbart før afrejsen falder blikket tilfældigt på den ledsagende tekst til et foto i LOOK¹⁾:

»Den italienske fotograf Guisepppe Grasso siger, at han tog dette billede i Taormina på Sicilien i 1954. Han fortæller, at UFO'erne bevægede sig på himlen i flere minutter. Dr. Donald H. Menzel fra Smithsonian Astrophysical Observatory, Cambridge, Mass., U.S.A., betvivler billedets ægthed. Menzel påpeger, at personerne i billedet tilsyneladende ikke ser i retning af »tallerkenerne«, men har blikket rettet lavere. Han peger også på, at skyggen på et af objekterne er i baggrunden, medens skyggen på det andet er i forgrunden. Grasso siger nu, at han er overbevist om, at genstandene var balloner brugt til meteorologiske målinger. En af dem blev senere fundet i bjergene, siger han. Men de lignede en slags »flyvende

fortsættes side 100

Menzel

Grasso

tallerkener«, og folk iagttog dem, fordi de troede, at dette var forklaringen.«

Endnu mere spændende lød beretningen, da jeg også læste teksten til billedet i »FLYVENDE TALLERKENER — en alvorlig sag« af Frank Edwards²):

»Fotografi af UFO'er over Taormina, Sicilien, i sommeren 1954. Objekterne var omkring 30 meter i diameter, lydløse, og blev filmet af en fotograf fra United Press. Flere tusind mennesker iagttog UFO'erne, indtil italienske jefly indfandt sig og jagede dem bort.«

I amerikaneren T. M. Wright's bog »The Intelligent Man's Guide to Flying Saucers³) er teksten til billedet mere modereret, idet man indskrænker sig til at skrive: »30. november 1954. Foto af objekter over Taormina, Sicilien.«

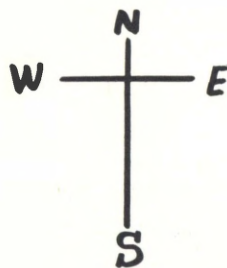
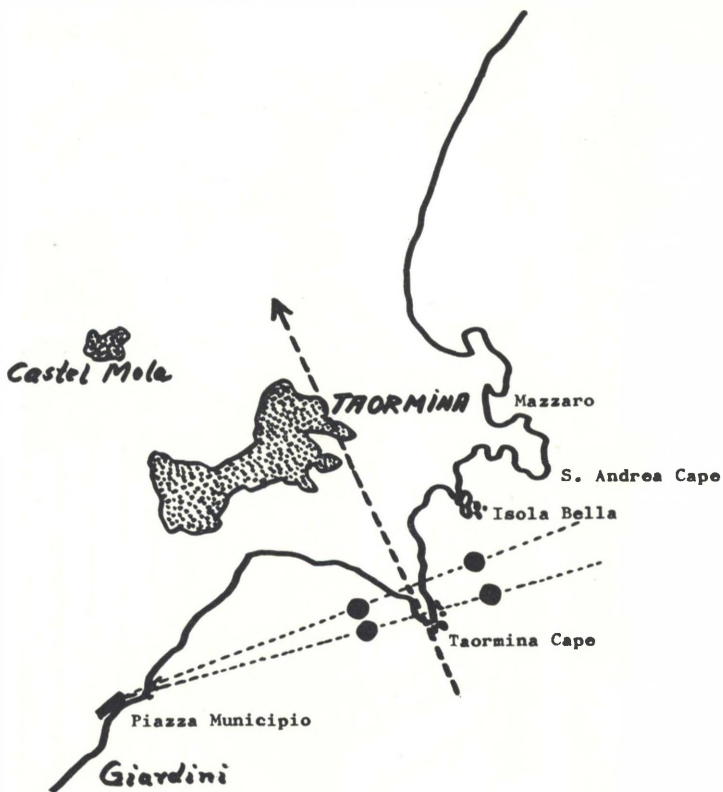
Det var femten år siden, at billedet iflg. kil-

derne var taget, så chancerne for at finde fotografen og yderligere detaljer vedr. selve optagelsen var sikkert ikke store. Dog, prøves skulle det.

Ved hjælp af telefonbøger, journalister fra det lokale pressecenter, venlige hotelværter, italiensktalende tyske turister, lykkedes det efter støvede traveture i bagende sol til sidst at finde frem til fotografen Giuseppe Grasso, der var ophavsmand til billedet.

Samtalen med Grasso, der var yderst sympatisk og gjorde et meget troværdigt indtryk, var i nogen grad hæmmet af sprogvanskeligheder. Fotografen talte kun fransk og italiensk, men ved hjælp af datterens engelsk, tegninger m.v. lykkedes det dog i løbet af et par timer at få en nogenlunde klar fremstilling af tingene.

Giuseppe Grasso er fotoreporter og ejer en

1: 25 000

1 cm: 250 m

0 500 1000 1500 m

lille fotoforretning på hovedgaden i Giardini, stationsby til den kendte turistby Taormina, der er beliggende på bjergskråningerne 2-300 meter over havet nord for Giardini.

Han husker ikke nøjagtigt, hvornår han tog billedet, men det må antages at være i 1954 eller 1955. Det er taget kun et par hundrede meter fra hans hjem fra en mindre plads "Piazza Municipio", hvorfra man har udsigt over havet mod øst. Mellem piazzaen og havet går den ene af byens hovedfærdselsårer, og til den side er opstillet det rækværk, der ses på billedet.

Grasso forklarede, at de to genstande kun var synlige i et par minutter, inden de forsvandt ind over land mod bjergene i vestlig retning. En lokal avis skulle have berettet, at adskillige personer på en balkon i Taormina også havde set genstandene. Han huskede ikke mere, hvem de 4 personer på billedet var, ligesom han heller ikke huskede med hvilket kamera eller filmtype, billedet blev taget.

Giuseppe Grasso var af den overbevisning, at det drejede sig om to meteorologiske balloner, men fandt synet så usædvanligt, at han fotograferede det. Billedet blev solgt til det italienske billedbureau "ANSA", hvortil han afleverede negativet. Han er derfor heller ikke i besiddelse af aftryk af billedet, men genkendte det øjeblikkeligt, da jeg viste ham det afbildet i LOOK¹).

Fire dage efter, at han havde solgt billedet til bureauet, ringede New York Herald Tribune fra Rom og spurgte, om det drejede sig om "Dishi Volanti" (flyvende tallerkener), hvilket han kraftigt benægtede. Alligevel bragtes fotoet verden over med tallerken-teksten. Herhjemme har det bl.a. været brugt af UDE OG HJEMME⁴) nogle gange.

Nogle få år efter tildragelsen satte det store italienske ugeblad "Domenica del Corriere" sig i forbindelse med Grasso for at få bekræftet, at det virkelig drejede sig om »flyvende tallerkener«. Igen benægtede han, at dette var tilfældet, hvorefter ingen har forespurgt vedr. dette billede, før SUFOI tilfældigt dumpede ind i sagen.

Giuseppe Grasso fortalte videre, at der få dage efter tildragelsen var kommet meddelelse

om, at der i bjergene ved en lille landsby — Graniti — ca. 7 km nordvest for Giardini var fundet en vejrballoon, ligesom der ved kysten ca. 10 km nord for Giardini var drevet en vejrballoon i land ved en mindre by — S. Alessio. Grasso tog derefter til S. Alessio og besigtigede ballonen, der var blevet indleveret til det lokale politi. Efter hans opgivelse var diameteren ca. 4 meter.

På engelsk blev der udfærdiget en erklæring med følgende ordlyd:

I the undersigned photographer Giuseppe Grasso, Giardini, Sicily, do hereby state, that the photograph, which I took in 1954 (about) at Piazza Municipio, Giardini, was reported by me to the newspapers as a kind of meteorological balloons. The balloons were later found at the small towns S. Alessio and Graniti, and one was given to the police in S. Alessio, where I saw it myself. The size was about 4 meters.

Giardini, 22th of August 1969
Giuseppe Grasso

»Undertegnede Giuseppe Grasso erklærer herved, at fotografiet, taget af mig omkring 1954 på Piazza Municipio i Giardini, af mig blev rapporteret til aviserne som værende en slags meteorologiske balloner. Ballonerne blev senere fundet i nærheden af de mindre byer S. Alessio og Graniti, og en af dem blev overladt til politiet i S. Alessio, hvor jeg selv så den. Størrelsen var omkring 4 meter. Giardini, den 22. august 1969. Giuseppe Grasso (sign.)«

★

Ja, men så er alt jo opklaret og i skønneste orden. Og dog!

Den »spændende« tekst til dette billede i Frank Edwards bog²) svarer ikke helt til Giuseppe Grassos forklaring. Diameteren var ikke 30 meter. De blev ikke filmet, men fotograferet og ikke af en fotograf fra United Press, der

tilsyneladende senere købte rettighederne af ANSA. Det blev ikke på noget tidspunkt nævnt, at italienske jefly skulle have været i området.

Dr. Donald H. Menzel's kritik af billedet er fremkommet i en af hans bøger⁵⁾ i 1963 og lyder således:

»Et foto, der er spredt vidt omkring, antagelig taget ved Taormina, Sicilien i 1954, viser 4 mænd, der står på en bro og tilsyneladende kigger efter to UFO'er, der svæver i luften. Den dybe skygge, mændene og broens rækværk kaster, viser, at solen skinnede klart, medens genstandene på himlen, der ligner omvendte låg til tekander og sukkerskåle, kun viser svage skyggepartier. Endnu mærkeligere er det dog, at skyggesiden på det ene UFO er i venstre side, medens den på det andet UFO er i højre side. Mændene på broen har hovederne anbragt i en sådan vinkel, at de umuligt kunne have set de afbildede objekter, hvorimod de tilsyneladende kigger på bakken i baggrunden i stedet for op på himlen. Selv en overfladisk undersøgelse afslører dette billede som et naivt falskneri.«

Efter skyggen at dømme og rækværkets placering i forhold til verdenshjørnerne, er billedet tilsyneladende taget en formiddag hen under middag. Det er rigtigt, at på alle de udgaver af billedet, jeg har set, er der skarpe skygger fra mændene og rækværk m.v., medens skyggerne på objekterne er mindre fremtrædende. Ved en meget lys kopiering af billedet ses skyggerne næsten ikke, medens en meget mørk kopiering fremhæver den tilsyneladende divergens mellem de to skyggedannelser på objekterne. Om skyggerne virkelig er modsat på de to objekter, eller det beror på kopieringen, kan efter min mening kun afgøres ved en undersøgelse af det originale negativ.

Om genstandene for dr. Menzel ser ud som sovsekander eller desserttallerkener fra »Mågestellet«, er i denne forbindelse os andre ret ligegyldigt.

Om mændene på piazzaen kunne se genstandene eller ej efter deres tilsyneladende synsretning at dømme, kommer særdeles meget an på størrelsen af og afstanden til objekterne.

Det højdedrag, der befinder sig et stykke borte foran mændene, er i virkeligheden en landtange, der skyder sig ud i vandet — Taormina Cape —. Afstanden fra observationsstedet — Piazza Municipio — og Taormina Cape er ca. 1.750 meter.

Såfremt de to genstande har befundet sig lige over hovederne på de 4 mænd, har de naturligvis intet kunne se, til gengæld har genstandene så heller ikke været mere end ca. 20 cm i diameter, og det ville fotografen dog nok have bemærket. Hvis man antager, at genstandene befandt sig over Taormina Cape har jeg udregnet deres diameter til ca. 125 meter, hvilket jo er en anseelig størrelse. Har genstandene været nærmere, har størrelsen naturligvis været mindre, ligesom en større afstand til genstandene end ca. 1.750 meter også giver en større diameter end ca. 125 meter.

Menzel nævner, at mændene tilsyneladende kigger mod Taormina Cape, i stedet for at kigge opad mod genstandene. Nu skal man tage i betragtning, at hvis man ser billedet i ændret beskæring, hvor flere omgivelser er med, ændres ens indtryk af mændenes synsretning i nogen grad. At de ikke ser direkte mod genstandene, kan i nogen grad måske skyldes det meget skarpe lys, der er hen under middag en dag med klar sol. Måske ville man være tilbøjelig til at knibe øjnene lidt sammen, skygge med hånden og sænke hovedet lidt i forhold til det, man skal se på den klare himmel.

Nogle vil måske fremhæve, at det ikke lig-

ner vejrballer. Mit kendskab til sådanne er ret ringe, men de fotograferede genstande har ikke megen lighed med andre fotos, jeg har set af vejrsønder m.v.

Guisepe Grasso har ingen forklaring på alle disse spørgsmål. Han påstår, at der kun er tale om eet negativ og ingen dobbelteksponeringer m.v., og at billedet altså ikke er et falskneri. Han fotograferede blot, hvad der rent faktisk blev observeret. For fotoreportereren Guisepe Grasso var det blot et billede som alle andre.

Det var ham dog meget magtpåliggende at gøre opmærksom på, at der efter hans overbevisning var tale om to vejrballer, og han var meget forbavset over, at dette billede stadig dukker op i verdenspressen med urigtig tekst.

At det var vejrballer, mener han bevist ved fundet af de to nedfaldne ballonhylstre. Hertil kan dog indvendes, at såfremt man ser to balloner følges ad med en vestlig kurs, skulle det være mærkeligt, om den ene findes nordvest for Giardini, medens den anden må være drevet østpå på et tidspunkt for at være i stand til at falde i havet og drive i land nord for Giardini.

Det må antages, at hans angivelse af ballonnens diameter som værende ca. 4 meter må være uden opdriftsmiddel, altså i »sammenklappet« stand.

KORT. FATTET

er kortfattede notitser, som vi bestræber os på at præsentere med besindelse (fattet). Det vil fortrinsvis blive sådanne, som den sløve redaktøren i den omtalte manglekanal-analysator tør tror, han har forstået (fattet). IOKj

*

KORT. FATTET

Kan meteorer være cylindriske?

De fleste UFO-interessererede har hørt om Tunguska-„meteoret“, der d. 30. juni 1908 lavede stor ståhej i Sibirien. Her er en detalje, hentet fra det amr. „Skylook“ UFO-tidsskrift, marts 1970:

Det vil sikkert være uhyre svært at skaffe yderligere oplysninger om enkeltheder i denne sag. Også for mig er der stadig en del dunkle og uopklarede punkter, men når »hovedpersonen« hævder, at der er tale om vejrballer (selvom også denne forklaring på billedet er utilfredsstillende) og ikke UFO'er, så mener jeg roligt, at UFO-logerne kan lade dette foto gå i bunken med »ikke-brugeligt bevismateriale for UFO'ernes eksistens«.

Det er jo naturligvis ikke lykkedes at finde den endelige sandhed om billedets oprindelse med denne redegørelse, så skulle der være læsere, der sidder inde med yderligere brikker til dette puslespil, hører jeg meget gerne fra dem.

Ole Henningsen.

KILDER:

- 1) Flying Saucers. A LOOK Special by The Editors of United Press International and Cowles Communications, Inc., 1967. Side 28.
- 2) Frank Edwards: Flyvende tallerkener — en alvorlig sag. Biilmanns Forlag. København 1967. Foto mellem side 128 og 129.
- 3) T. M. Wright: The Intelligent Man's Guide to Flying Saucers. A. S. Barnes and Co., Inc., 1968. Foto mellem side 192 og 193.
- 4) Bl.a. Ude og Hjemme, nr. 48, 2. december 1966, 40. årg. Forsiden.
- 5) Donald H. Menzel and Lyle G. Boyd: The World of Flying Saucers. Doubleday & Company, Inc., 1963. Side 205.

2. juli 1908 rapporterede avisen „Sibir“ fra Irkutsk: „Bønderne så en genstand, der skinnede meget klart med et blå-hvidt lys, mod nordvest. Den befandt sig meget højt over horisonten og havde form som et rør, dvs. cylindrisk. Da genstanden nærmere sig jorden, syntes den at blive pulveriseret. Der dannedes en enorm sky af sort røg, og man hørte et kraftigt brag. Samtidig brød en forgrenet flammeflange gennem skyen.“

En mand ved navn S. B. Semonov, der iagttagte det fra Vanavar handelsstation, meddelte: „Hele den nordvestlige del af himlen så ud til at være dækket af ild. I samme øjeblik følte jeg en voldsom hede, som om min skjorte var gået i brand ... en varm vind, som fra en kanon, blæste forbi hytterne fra nord.“

Iver O. Kjems

Piloter ser UFO'er

UFO kommer fly i møte - en klassiker

Datum: 8. febr. 1951

Sted: Nordatlanteren.

Kapittel I i Donald Keyhoes siste bok FLYING SAUCERS, TOP SECRET har overskriften: »Møte over Atlanteren«. Dette kapittel beskriver en observasjon i 1950årene av mannskapet på en av U.S. Navys fly på tur fra Island til Newfoundland. Keyhoes kilde var kaptein James Taylor, en avgått flåteoffiser, bosatt i Washington D.C., hvis navn var oppgitt til Keyhoe av en annen flåteoffiser, admiral D. S. Fahrney, en nær venn av majoren.

Taylor hørte om hendelsen i 1956 av en venn og tidligere kollega, en flyger fra U. S. Navy, som var med på observasjonen. Denne mann, løytnant dengang og nå kommandør, er i boken navngitt under pseudonymet George Benton. Keyhoe brukte pseudonym for å beskytte offiseren for offentligheten, idet Benton var i aktiv tjeneste, da boken ble utgitt i 1960.

I april 1970 kontaktet NICAP Benton og ba om et personlig interview i håp om at den originale rapport kunde bli oppfrisket og korrigert ved førstehåndsinformasjon.

Interviewet fant sted noen få uker senere i Bentons hjem i New Jersey. Det var første gang, han betrodde detaljer fra sin opplevelse til andre enn militære etterretningsfolk og sine nærmeste venner og kolleger. Hans hukommelse når det gjaldt hendelsen var praktisk talt upåvirket av tiden, da, som han sa, »Jeg har ikke sett noe liknende i alle de år jeg har fløyet.«

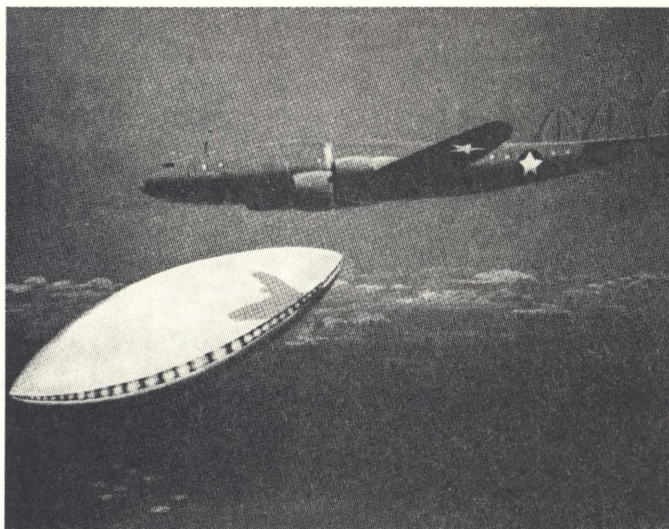
Observasjonen ble foretatt tidlig om morgenen den 8. februar 1951. Benton, 30 år gammel fløy en R5D transport og var på vei til De forenede stater fra England via Island og Newfoundland. Benton hadde fløyet over Atlanteren mange ganger idet han i 2 år hadde operert med sjøfly over Sydatlanteren og hadde vært tilknyttet marinens flyvåpen i Brooklyn, New York og senere til en avdeling i Norfolk, Virginia. På den tid observasjonen ble foretatt, var han stasjonert ved prøvesentret i Maryland hvor han fikk inngående kjennskap til 38 flytyper.

Været var utmerket observasjonsnatten. Månen var gått ned, men sikten stadig god. Benton citerte etter hukommelsen: »Du kunde se hele horisonten rundt ganske klart . . . dog ikke det hvite skummet på bølgetoppene helt tydelig.«

Ved siden av Benton i copilotens sete satt hans overordnede Lt. Com. F. K. (oppgitt i Keyhoes bok som Peter Mooney). Bak i flyet og i søvn var to ekstramannskaper, det ene avløsning for Bentons menn og det andre passasjerer. Flyet holdt seg i 3.000 meters høyde med kurs rett på Newfoundland. Farten var over 200 knop (370 km/t).

Cirka 3¹/₂ time etter Island, omtrent midtveis, passerte flyet et værskip stasjonert syd for Grønland. Skipet rapporterte alt som normalt.

»Flyet var koplet til autopilot (dette var standard prosedyre i klart vær, så begge flygere kunde holde utkikk etter andre fly). Lt.

En tegners opfattelse af observationen — baseret på forkerte oplysninger — viser for mange enkeltheder. Natten var ikke så klar, og genstanden kom ikke så nær.

Com. F. K. og jeg selv var på konstant utkikk. Jeg observerte en gul lysning ca. 30 eller 35 miles (48 eller 56 km) borte i kl. 1 posisjon og under horisonten. Mit første inntrykk var at det var en liten by forut fordi det er den samme glød du ser fra en gruppe lys på bakken før du kommer så nær at du ser de enkelte lys.

Da jeg viste at vi passerte spissen av Grønland, var min første tanke at vi lå etter flygeplanen og hadde hatt avdrift mot nord, men da jeg husket vi hadde passert værskipet, viste jeg at dette ikke var tilfellet. Jeg henledet F. K.s oppmerksomhet på lyset og spurte hva han trodde det var. Han sa at det så ut som om vi nærmet oss land. Jeg bad navigatøren sjekke kursen og han svarte at vi var i rute og på kurs.

Lysene var lenger borte enn vi trodde da det tok oss 8 a 10 minutter før vi kom nær nok til å se lysmønstret (farten var over 5 km i minuttet) og vi var da 25-30 km fra dette. På dette tidspunkt, på grunn av det sirkulære mønster, trodde jeg at det var to skip bundet sammen med lys opphengt mellom dem, enten for overføring av last, eller for at det var trouble av et eller annet slag.

Jeg ba navigatøren undersøke om det var skip på plottkartet. Han sa at han ikke hadde plottet noen skip i området og at vi forøvrig

var langt fra vanlige skipsruter. Radiooperatøren tok kontakt med værskipet som bekreftet at det ikke var skip i nærheten.

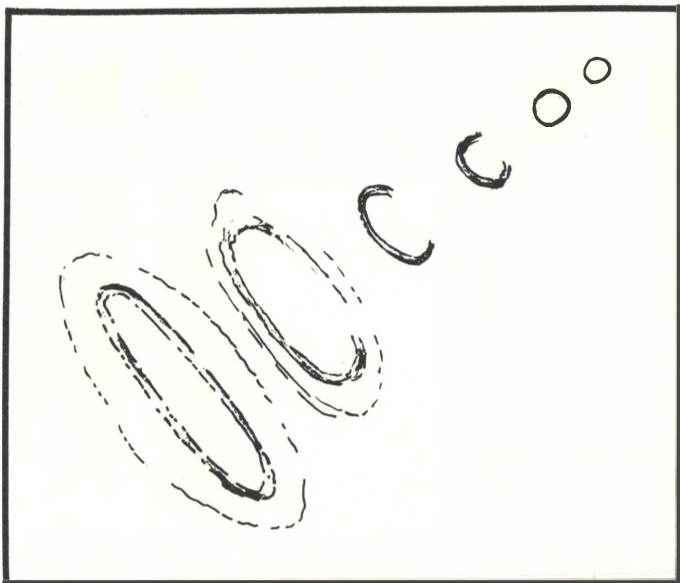
Da det var tid for avløsning ved Lt. J.s mannskap, lot jeg kapteinen vekke dem. Da løytnantene J. og M. kom forut, viste jeg dem lysene. Deres eneste kommentar var at det måtte være skip siden lysene kom fra sjøen og vi hurtig vant inn på dem.

På dette tidspunkt var vi 8-11 km borte og hadde lysene 30 grader til høyre. Vi så lysene i 45 grader med vertikalplanet. Lysene dannet et tydelig sirkulært mønster og lyste hvitt.

Plutselig gikk lysene ut og det oppstod en gul lysning på sjøen. Den ble oransje og derpå ildrød og satte seg i bevegelse mot oss med fantastisk fart idet det utviklet seg en blårød ring rundt den. På grunn av den store farten, retningen mot oss og størrelsen, virket det som om vi vilde bli oppslukt. Jeg koplete straks ut autopiloten og satt klar til å kaste flyet over i håp om å komme under den, noe som syntes mest naturlig i forhold til lysningens stigningsvinkel. Avløsningsmannskapet stod bak oss og alle dukket seg uvilkårlig.

Lysen stoppet sin bevegelse mot oss og satte kursen parallelt ca. 45 grader foran til høyre. Det var ca. 30 m under oss og 60-90 m foran. Lysformasjonen lå ikke vannrett men i 25 gra-

En øjenvidne-skitse viser UFOet på forskjellige trin af dets bevægelse mod flyet. Objektet var indhyllet i en hvid gløden og havde en ild-ring om yderkanten.

ders vinkel. Den forble i denne posisjon ca. et minutt. Den så ut til å være 60-90 m i diameter, gjennemskinnelig eller metallisk, formet som en skål og med en purpurrød flammende ring rundt kanten samtidig som hele objektet var omgitt av et frosthvitt lys. Den purpurrøde gløden liknet den som oppstår rundt kommutatoren på en bildynamo i mørke.

Da objektet beveget seg fra oss la det seg ikke over som et fly, skjønt kursendringen var ca. 170 grader i forhold til retningen det nærmet seg i. Vinkelen med horisontalplanet var fremdeles 25 grader. Det varte bare et par sekunder før det var ute av syne. (Farten ble anslått til over 2400 km/t).

Alle våre kameraer var innen rekkevidde, men ingen fikk samlet seg til å ta et bilde. De fleste funderte på hva det kunde være. Vårt inntrykk var at det måtte være et kontrollert fartøy. Det enten svedde over vannflaten eller lå på denne og da det oppdaget oss, kom det opp for å rekognosere.

Da Lt. Js mannskap hadde overtatt, gikk jeg akterut og fikk vite at de fleste av passasjerene hadde observert det samme som oss. Da jeg ikke kunde identifisere objektet, spurte jeg Dr. M., CDR US navy om han hadde observert objektet. Han svarte at han hadde og at han ikke så ut mer fordi det var en flygende tallerken og han trodde ikke på den slags. (!)

Jeg returnerte straks til cockpiten og informerte mannskapet om ikke å nevne til noen hvad vi hadde observert da det kunne være vår første observasjon av en flygende tallerken. (Hvis du på den tid nevnte du hadde hatt en slik observasjon, ble du tatt for sinn syk). Lt. J. opplyste at det var for sent da han hadde oppkalt Gander flyplass på Newfoundland for å høre om de dér kunde få radarkontakt med objektet. Da vi landet på Argentia (Newfoundland) ble vi møtt av etterretningsoffiserer. Den måte de spurte på, minnet om Henry Ford når han vilde ha opplysninger om modell T. Du fikk følelsen av at de la ordene i munnen på deg. Det syntes å fremgå at det hadde vært mange observasjoner i samme område og de fleste observatører syntes å ha vært uvillige til åpenlyst å slippe katten ut av sekken. Da vi kom til U.S.A. måtte vi avgi full rapport til Flåtens Etterretningsvesen.

Jeg fant ut noen måneder senere at Ganders radar hade registrert objektet med hastighet over 2900 km/t. Jeg så ikke rapportene fra de andre i flyet. Jeg snakket med luftforsvaret ved Wright-Patterson AFB i 1957 men så ikke rapporten. De sa de hadde den og mange liknende rapporter.«

UFO Investigator, sept.-okt. 1970.

/PLH.

UFO-landing i Sverige?

Radioaktiv jord på stedet

Natten mellem d. 29. og 30. august 1970 skete der noget ved Enebacken, der ligger på den vestlige side af Anten-søen, ca. 40 km nordøst for Göteborg. G.I.C.O.F.F., Göteborgs Informations Center för Oidentificerade Flygande Föremål, har undersøgt begivenheden omhyggeligt og giver en beretning herom i deres medlemsblad:

Efter, at vi gennem Göteborgs-Posten havde fået besked om, at noget var hændt, tog vi straks afsted. Vi, fotograf Gunnar Johansson, Sven Olof Fredrikson, min kone og jeg, Björn Högman, kom til Alingsås (der ligger på øst-siden af Anten-søen, o.a.) tidligt torsdag formiddag (d. 3/9). På politistationen fik vi af kriminalkommissær Forsberg navnene på nogle vidner til hændelsen — samt at vide, at den som sådan ikke interesserede dem. To politifolk havde været på stedet og var vendt tilbage for at skrive rapport, men kr.komm. Forsberg tvivlede på deres oplysninger om, hvad de havde set på jorden. To andre politimænd blev sendt afsted for at se nærmere på det hele. Også de meddelte samme resultat. Fra politistationen havde man givet militæret besked, men heller ikke de syntes at være interesserede.

Vel fremme, efter bl.a. at have kørt ca. 500 meter ind på en smal og øde vej, parkerede vi bilen mellem et udhus og hr. Johanssons lille røde hus. Vi samlede al den udrustning, vi mente at have brug for, for at kunne foretage

en omhyggelig undersøgelse. Det gjaldt om at slå paraplyerne op, for regnen stod ned i stride strømme. Ved det maleriske lille røde hus stod der allerede en dame i døren, og hun pegede ud mod haven: »Der er de, længst ovre i enden af haven.« Vi blev forbløffede over damens hurtige replik; det var nok ikke første gang, damen viste vej til mærkerne. Vi fik senere at vide, at en snes mennesker havde været der før os. I et hjørne af haven, ca. 25 meter fra huset, så vi dem — tre runde, brændte mærker, der så vidt vi kunne se, lå i nøjagtig samme, indbyrdes afstand. Mærkerne dannede en trekant.

Da vi havde taget nogle ruller film og målt alt, hvad vi kunne måde fra mærkerne til træ-

Hr. Johanssons hus — og mærkernes placering i haven.

erne, stakittet, buske m.m., og havde taget jordprøver fra området, gik vi tilbage til huset for at få en snak med hr. Johansson. Inde i huset traf vi, foruden Rickard Johansson, datteren Maj-Britt Martinsson og hendes veninde. Her er et lille resumé af det, den 81-årige hr. Johansson havde at fortælle:

»Jeg hverken så eller hørte noget. Jeg gik nemlig i seng kl. 21,00 (hr. J.'s soveværelse ligger i den del af huset, der er længst fra mærkerne). Jeg tager mig ikke så meget af dette her, men det er i hvert fald morsomt, for nu har man da fået nogle mennesker at se her. Jeg troede næsten, egnen var affolket. Hvem det nu end er, der har landet her, så har de jo været flinke, for de har jo ikke ødelagt noget.«

Efter den lille snak takkede vi af, samlede vore sager sammen og tog afsted. Vi foretog en rekognoscering på den eng, der ligger uden for og bag haven, for at se, om der var flere mærker, men med negativt resultat.

Nu fortsatte vi for at opsøge vidner til hændelsen.

Familien Karlsson på Ralsbo gård så noget mellem kl. 23,45 og 02,00. Erik Karlsson: »Vi skulle lige til at gå i seng kort før midnat, da jeg så, at bilerne på landevejen nedenfor standsede og slukkede lygterne. I samme øjeblik kommer drengen styrtende ind og fortæller, at der er noget rødt over Enebacken. (Ca. 500 meter fra gården). Jeg gik så ud for at se, hvad der var på færde, og så fik jeg en stærkt rødt lysende genstand at se; den gik frem og tilbage over skoven her overfor.«

Ingeborg Karlsson: »Lige straks, da jeg fik øje på den, hørte jeg en lyd fra den.« Hr. Karlsson nikker bekræftende. »Det var det, der var så underligt, syntes jeg. Jeg troede først, det var en flyvemaskine, men så forstod jeg, at det kunne det ikke være, så mærkeligt som den bar sig ad. Og ikke bare det, den var jo rund og lyste helt rødt.« Erik Karlsson: »Den gik både fra side til side og op og ned over Enebacken. Undertiden forsvandt den under trætoppene, men knapt var den gået ned, før den dukkede op igen. Dens hastighed varierede; af og til gled den stille afsted, og så med ét satte den fart på. En gang, forresten, var den næsten her nede ved engen foran skoven (ca.

Mærkerne set i retning mod stakittet.

200 meter fra gården). Mens den var der oppe, lige over trætoppene, ved Enebacken, så jeg nogle stråler, som kom fra den.«

Ingeborg Karlsson: »Det stemmer. Jeg så det også. Strålerne var gul-hvide.«

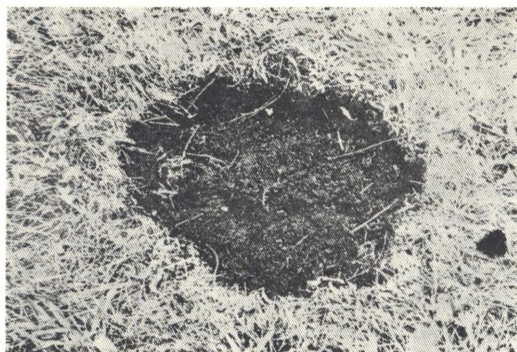
Erik Karlsson: »Strålerne så ud til at komme fra siden af den røde kugle. Hvis vi sammenligner størrelsen med fuldmånen, som vi ser den, var den omtrent halvt så stor.«

Ingeborg Karlsson: »Vi stod et godt stykke tid og kiggede på dette her fænomen. Siden gik vi ind, men vi så det også her gennem køkkenvinduet. Da vi gik i seng, klokken var vel næsten 02,00, var det endnu dér udenfor.«

Vi sagde tak til familien Karlsson, fordi de havde villet fortælle om deres interessante oplevelse. De var de første vidner, vi kom i kontakt med efter besøget hos hr. Johansson. Efter som familien Karlsson havde set nogle biler, der var standset ved den store landevej, besluttede vi os for at prøve at finde frem til disse mennesker. Det lykkedes os over forventning, og nedenfor følger i korte træk deres beretninger om det, de siger at have set:

Peder Nilsson: »Jeg og min kammerat kom i bil fra Alingsås; klokken var omtrent 23,15-23,30. Min kammerat standsede bilen og vi gik ud, da vi så det røde lys til venstre for os over skoven ved Enebacken. Det bevægede sig frem og tilbage, og op og ned, og af og til stod det stille. Vi iagttog lyset i mindst 10 minutter, inden vi kørte hjemad.«

Marita Olsson: »Min mand og jeg var på vej

Mærket C i nærbillede.

hjem fra nogle bekendte i Degerbo, Anten. Vi så noget, der lignede en stor baglygte på en bil; farven var rød-gul. Vi troede først, det var et fly, men vi forstod snart, at det ikke kunne være det. Det skyldtes den lodrette bevægelse over trætoppene. Klokken var 00,25. Vi iagttog det ca. 3-4 minutter.«

Ellen Aronsson: »Lige før kl. 23,30 lørdag aften (29.8) så jeg og min veninde en kraftigt lysende kugle lige oven over trætoppene. Vi kom kørende i retning fra Ralsbo mod Hyttan og fik øje på kuglen til højre for os. Først troede jeg, at det var Månen, men det var rødt og lyste så kraftigt. Jeg hørte senere, at også andre havde set denne røde kugle og undret sig over den. Jeg forstod da, at det må have været noget andet.« (Fru Aronsson er hjemmehjælp hos hr. Johansson. Hun opdagede mærkerne mandag morgen).

Det ses tydeligt, hvor dybt og brændt mærket er

Alle disse vidner havde befundet sig syd eller øst for Enebacken. Vi fandt yderligere otte vidner, der havde været nord for stedet. Et af dem fortalte, at hun havde set denne røde kugle over skoven. Hun pegede mod to birke-træer og sagde: »Der mellem træerne så vi det.« Da vi kontrollerede med et kompas, fandt vi ud af, at det var nøjagtigt i retning mod Enebacken.

Gennem en telefonsamtale kendte vi allerede, inden vi besøgte de næste vidner, mandens indstilling til dette fænomen. Hr. Johanssons forklaring var, at det var en ballon med toplanterne. Sådan fortalte hr. Johansson:

»Vi fik den kraftigt lysende, røde kugle at se over Enebacken. Klokken var vel omtrent 23,45. Det var mig, min kone og familien Andersson, som fra vort hus i Bokö ved Hälsingen-søen iagttog dette skuespil. Kuglen, vi bedømmer den til noget mindre end fuldmånen, bevægede sig frem og tilbage, op og ned over skoven. Vi kunne tilmed se noget, der så ud som lysstråler. Vi troede, at disse kom fra jorden. Så med ét slukkede lyset, men det kan skyldes, at den gik ned i skoven. Efter ca. 10 minutters forløb så vi den igen. Det var meget smukt at betragte denne røde, lysende kugle. Det røde skær dannede en stribe på søen og lyste konstant. (Afstanden fra Enebacken til søen er 450-500 meter). Vi mænd, Johansson og Andersson, begav os afsted i bilen for at se nærmere på dette fænomen; klokken var da ca. 00,15. Da vi nåede frem til vejen mod Enebacken, svinede vi ind på den. Der stod en blå SAAB parkeret, derfor var vi tvunget til at standse. Vi gik ud og talte med drengene i SAAB'en, og de fortalte, at også de havde set den røde kugle og havde kørt rundt og ledt. De var ivrige efter at komme i kontakt med andre, som havde set det samme. Vi bakkede ud fra vejen mod Enebacken, og da vi kiggede op over skoven, var lyset slukket. Da vi var kommet hjem igen, dukkede lyset atter op. Vi begyndte at blive trætte af det, så vi gik i seng. Klokken var da ca. 01,00.

Om morgenen roede vi over for at se, om vi kunne finde eventuelle spor ved Enebacken. Vi fandt spor oppe på Rickard Johanssons grund. Det var tre store, runde, brændte mær-

ker.« (Anm.: Afstanden fra fam. Johanssons bolig til Enebacken er 1,2 km. Det er ikke lykkedes os at efterspore den blå SAAB).

Ifølge hr. Johansson var en rød genstand synlig over Vara tidligere på aftenen. Også i Gunnilse så en mand en rød genstand, der bevægede sig i retning af Alingsås-egnen. Dette var ved 22,00-tiden lørdag aften.

☆

Medens vi i GICOFF var ved at undersøge tilfældet, offentliggjorde Borås-Tidningen den 18.9.1970 forklaringen på fænomenet. Dette kom ikke som nogen overraskelse for os, for vi har gennem årenes løb fundet ud af, hvordan dagspressen behandler sådanne fænomener. Her følger et lille citat af »løsningen«:

»Dette var grønne mænd fra Magra, som har lavet eksperimenter med en varmluft-ballon. Mærkerne på jorden er formentlig brændt af en blikdåse fyldt med T-sprit. Dåsen var fæstnet under ballonen. Da T-spritten blev antændt, steg ballonen op fra jorden. Forinden var græs og rødder under dåsen afbrændt til en dybde af 5 cm. Flammerne fra T-spritten oplyste ballonen og folk kunne langvejs fra skue »den flyvende tallerken.«

KOMMENTARER:

Først en forklaring på, hvad der sker, når man tænder ild i en dunk med T-sprit. Lad os sige, at vi har en dunk, som stemmer overens med målene på mærkerne, 40 cm i diameter. Vi fylder dunken halvvejs med T-sprit. Man kan nu konstatere, at kun overfladen af T-spritten brænder, med en svag flamme. Hvis man løfter dunken, opdager man, at bunden end ikke er lunken. Ikke før kun nogle få cm af væsken er tilbage i dunken, bliver bundpladen opvarmet. Brandspor, som i dette tilfælde 4 cm dybe (ikke 5 cm), kan umuligt opstå, hvis man anvender denne metode med dunk og T-sprit. Lige så umuligt er det at få en varmluftsbalon til at lyse så kraftigt på denne måde. Det var forresten et held, at der ikke gik ild i ballonen; men de brugte vel en stige for at komme så højt som muligt over flammerne.

Hvem var nu disse »grønne mænd fra Magra«? Vi ringede til kriminalkommissær Forsberg, som gav os navnene på disse »grønne mænd«. Vi talte med en af dem, som virkelig var oprigtigt forbitret over de beskyldninger, de var blevet udsat for. Han vidste intet om denne hændelse, før han læste om den i avisen. Han forstår overhovedet ikke, hvorfor han var blevet beskyldt for dette. Sammenhængen mellem drengene og hændelsen er følgende, i henhold til, hvad en journalist på en avis siger: Nogen har set en bil i nærheden af stedet den pågældende nat og troet, at drengene i den har været skyld i fænomenet. De har fundet frem til en bil i Sollebrunn (ikke Magra), som kunne tænkes at være identisk med bilen på stedet. På denne måde fik de fat i to syndebugke. Ifølge en samtale, vi havde med journalisten, så siger han, at drengene rigtignok benægter det, men journalisten påstår at have meget god menneskekundskab og konstaterer blot: DE LYVER.

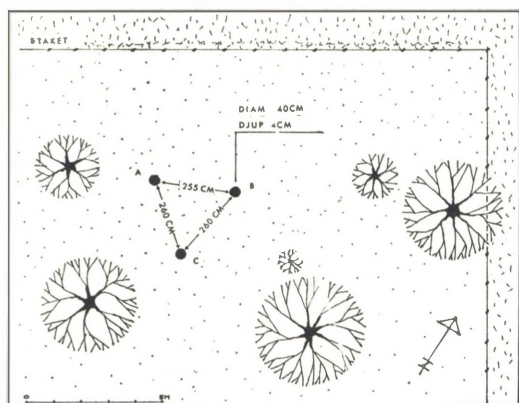
Politiet og militæret synes at have accepteret ballon-teorien fuldtud. En af grundene til, at vi afviser den er, at den unge mand, vi talte med, har en grøn FIAT, mens den mystiske bil var en blå SAAB. Med den vindhastighed på 5 m/sek. eller 18 km/t, der var på stedet på det pågældende tidspunkt, skulle en ballon også have bevæget sig adskillige km, hvis man regner efter den længste observationstid.

En anden teori fra et vidne er, at den evt. ballon skulle være fastbundet til jorden med en line. Lad mig da påpege, at linen må have været mindst 300 meter lang. De 3 vidner ved Ralsbo gård siger nemlig, at »ballonen« kom ned over skoven mod en eng, som støder op til deres gård; og afstanden fra Enebacken til skovgrænsen er ca. 300 meter.

MÆRKERNE.

Tegningen nedenfor viser, hvor mærkerne var placeret i forhold til træer, stakit og buske. Som det ses, dannede mærkerne ikke nogen ligsidet trekant. Det var afstandene fra mærket A-C og fra B-C, som var de længste. C vender ind mod haven. Hvorfor afstanden til dette mærke var længere end til de andre, ved vi ikke. En mulig forklaring kan være, at gen-

standen er kommet skråt ude fra engen og på vejen ned har frembragt denne tilspidsede trekant.

Ing. Rickard Lidblom har lavet denne tegning af mærkernes placering i haven.

Vi er af den opfattelse, at en form for udblæsning (flammer, lysstråler) kan have forårsaget disse mærker. Objektet kan så at sige have »hængt« over jorden. Det, som bl.a. taler for denne teori er, at flere vidner taler om lysstråler fra objektet.

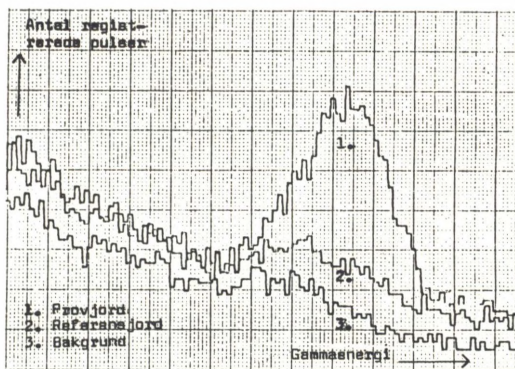
Den teori, at objektet skulle have stået på jorden med en slags stivere (ben), tror vi ikke på. En af grundene hertil er, at mærkerne er blevet udsat for en kraftig varmeudvikling, hvilket næppe kan være forårsaget af ophedede ben. Hvis vi sammenligner med andre landinger forskellige steder i verden, har det vist sig, at hvor objektet har haft en form for ben, så er der kun blevet dybe mærker i jorden. Altså ikke denne kombination af brændte og dybe mærker.

Mærkernes dybde, 4 cm, er sikkert fremkommet ved kombinationen varme-tryk. Mærkerne A og C er ens, mens B er mere kantet og har mere gult græs omkring sig. Vi har ikke nogen teori om (årsagen til) dette.

RESUMÉ OVER ANALYSE AF JORDPRØVER

Vi overlod en del af den jord, som vi havde taget ved Enebacken, til en mand, ansat ved Chalmers Tekniske Højskole, Institutet for

Kerne-kemi. To her ansatte civilingeniører har arbejdet med jordprøven. Instrumentet, benyttet ved måling af gamma-aktivitet, er en Hewlett Packard Multichannel Analyzer 5400 A. Der er foretaget 3 tests, baseret på forskellige måletider. En test på 20 minutter, en på 2 timer og en på 8 timer. Nedenstående resultat er baseret på 8-timers testen, d.v.s. instrumentet »kørtes« 8 timer uden substans (tom = baggrund), 8 timer med kontroljord (taget 4 meter fra mærkerne) og 8 timer med prøvejorden (taget fra mærkerne).

Gammespektrum for jord frøn "Anten-fallet".

Gamma-aktiviteten fra 1. prøvejord, 2. kontroljord og 3. „tomt“ instrument.

I kontroljorden kunne ingen fra den naturlige baggrund afvigende gamma-aktivitet påvises.

I prøvejorden påvises aktivitet. Denne aktivitet er meget lav, faktisk mindre end 900 pulseringer på 8 timer, men den er ikke desto mindre exceptionel. (Efter to ugers forløb var aktiviteten ikke mindsket). Den kunne muligvis komme fra et barium-isotop, ^{137}Ba (gammaaktivitet ved 662 KeV), som dannes, når et cesium-isotop ^{137}Cs udsender beta-stråling (^{137}Cs har en halveringstid på 30 år). Manden, der udførte de to sidste tests har fortalt os, at ^{137}Cs , efter hans bedste viden, kun dannes i atomreaktorer og ved atomekspllosioner. En mulighed, som utvivlsomt ligger lige for, er at aktiviteten stammer fra en kernevåben-afprøvelse i atmosfæren, men så burde der også have været registreret aktivitet i kontroljorden.

Noget sådant nedfald burde også være trængt ned i jorden.

Vi ser kun to mulige forklaringer:

1. En eller anden laver sjov med os, men denne må da, for at frembringe mærkerne, have benyttet noget, som indeholder ^{137}Cs , men et sådant stof er ikke særlig almindeligt. Der er ingen mulighed for, at den pågældende kunne have anbragt dette ^{137}Cs dér bevidst, for den faktisk forekommende mængde er for lille.
2. Noget for os ukendt — der har benyttet noget, der indeholder ^{137}Cs , — har frembragt mærkerne på jorden i Enebacken den pågældende nat.

Der er måske endnu én mulighed: At gammaaktiviteten ikke stammer fra ^{137}Cs , men fra et endnu mere usædvanligt stof. Men hvis dette er tilfældet, ved vi ikke fra hvilket stof.

ANMÆRKNING

Vi har tre gange været på stedet og interviewet vidnerne. Vi har tilmed haft telefon- og brevkontakt med en del af vidnerne.

Hvad angår analysen af jorden er den foregået således: Da vi kom til Chalmers Tekniska Högskola med prøvejorden, førtes en geigertæller over den, men den udviste ingen radioaktivitet. En civilingeniør på afdelingen for kernekemi tog sig derefter af jorden og foretog en analyse. Det, han fandt, var tilstrækkelig mærkværdigt til, at han foreslog yderligere test. En anden civilingeniør på afdelingen »kørte« jorden i den omtalte mangekanal-analysor. Hans første test viste samme resultat, radioaktivitet. For at kunne fastslå, hvilken form for radioaktivitet, det drejede sig om, og for at være sikker på analysen, udførtes yderligere en analyse.

Rummet, hvori analysatoren stod, rensedes for andet materiale som kunne tænkes at påvirke analyseresultatet, og prøvejorden »kørtes« i 8 timer.

I analyserapporten tales der om, at det »muligvis skulle kunne stamme . . .«. Dette skyldes, at der er så lidt ^{137}Cs , at man ikke har kunnet lokalisere det ad kemisk vej. Eftersom intensiteten er så lav, kan man ikke bestemme energien så nøjagtigt, at man med absolut sikkerhed

kan sige, at det drejer sig om ^{137}Cs . Dersom aktiviteten ikke stammer fra ^{137}Cs , må den stamme fra et stof, som er utrolig ualmindeligt, og som udsender gammastråling på omtrent samme energiniveau. Det ville i så fald være endnu mere mærkeligt.

ANDRE OBSERVATIONER OMKRING ANTEN-SØEN

Vi har rapporter om yderligere en halv snes observationer fra denne egn i et tidsrum på ca. 1 år. Gennemgående træk er fænomenets kraftige lys, bevægelsen, som oftest er vestlig og meget langsom. De fleste af de rapporter, vi har fået, kommer fra B.A., som om sommeren bor ved Anten-søens skråning, med fin udsigt vestpå over søen. Men også andre personer har observeret lysene.

1.9.1969 kl. 22,15-24,00. B.A. fortæller:

»Om aftenen fik vi en hvinende lyd at høre, som fik os til at kigge op. Vi så da en stor, kraftigt lysende genstand, som kom langsomt fra syd og standsede op over søen. Vi stod og så på den ganske længe. Den teede sig meget ejendommeligt. Somme tider stod den stille, og somme tider skød det afsted og opad og nedad med stor fart. I kikkerten kunne jeg se, at genstanden havde skarpe konturer. Lyset fra den var meget intensivt. Det ligesom strålede rundt omkring det. Mens vi stod og så på den, fik vi at se, hvordan der skød en mindre genstand, eller lad os kalde den for en raket, ud fra den større. Efter ca. 1½ times forløb gav genstanden sig afsted mod nordvest. Vi var helt enige om det, vi havde set.«

6.9.1969 kl. 21,00-00,15. Familien A fortæller:

»Lyset virkede mindre og højere oppe denne gang, ellers lige som den 1.9. Dog kunne ingen lyd høres. Lyset var orangefarvet, men svagere end ved den første observation. Lyset gik ned bag horisonten i vest.«

27.9.1969 kl. 21,30-22,00. Familien A samt T. C. fortæller:

»Et lys som en »appelsin«. Det bevægede sig langsomt. Opførte sig som ved de to tidligere observationer.«

Der var yderligere en observation i efteråret 1969. Samme adfærd som tidligere.

1.5.1970. B.A. fortæller:

»Jeg stod ude i haven, da jeg fik øje på tre kugler, der med høj fart bevægede sig over Anten-søen i Nord-Sydlig retning. Stærkt rød (kraftigere i midten). Næsten lige så kraftigt skær som fuldmånens.«

2.5.1970 kl. 01,00-02,00. S.S. og K.S. så 3 kugler i nærheden af Magra. De fortæller:

»De stod mest stille, men bevægede sig af og til indbyrdes. Lyse, selvlysende legemer. Et af

dem ændrede lysstyrke og størrelse, mens de andre var konstante. Forsvandt, mens vidnerne kiggede på noget andet. Sås 1 time.«

Familien A så senere ikke mindre end 3 gange (26.8., 1.9. og 1.10.1970) lysskær på himlen, meget vanskelige at forklare. Ved disse observationer har der været andre vidner.

GICOFF INFORMATION nr. 1, 71.

/IOKj.

Medlemsorientering

Under denne overskrift bringes i hvert nummer en kort omtale af aktuelt stof, der har til formål at oplyse SUFOI's medlemmer om organisationens arbejde.

INDKOMNE SPØRGSMÅL.

UFO-arbejdet har gennem flere år kørt på udmærket vis i Norge og Sverige, hvor mindre gruppe har taget SUFOIs idé op på lokalt plan. Udover interessen for emnet samt udveksling af rapporter, har SUFOI ikke så meget lighed med de små UFO-foreninger rundt om i Skandinavien. Til gengæld søger vi gennem UFO-Nyt at holde vore norske og svenske læsere orienterede om observationerne i disse lande.

Vi får stadig breve med spørgsmål angående SUFOI's dækningsområde, formål, beføjelser, etc. Jeg indledte med et spørgsmål om, hvorvidt SUFOI havde »aflæggere uden for Danmark. Det har vi altså ikke direkte, idet lokale grupper sørger for arbejdet. Der forekommer et vist samarbejde med foreninger, der arbejder efter lignende principper som SUFOI, og endelig er UFO-Nyt's spalter åbne for disse grupper i et vist omfang.

— Ligeledes spørges der ofte om SUFOI's formål. På side 2 i dette blad står der en udgave heraf, hvortil jeg vil henvise. Desuden bør det tilføjes, at SUFOI søger at viderebringe mest muligt stof angående sagen, *dog uden på forhånd at binde sig til en bestemt hypotese!* Det er stadig SUFOI's mening, at der *vides* alt årgangene, når folk ønskede det, men inter-

for lidt om hele UFO-problemet, til at man kan — eller bør — »låse sig fast« på en bestemt teori. Vi iagttager og studerer et tilsyneladende gådefuldt fænomen, men derfra og så til at sige noget definitivt om fænomenets natur, er der efter SUFOI's mening et større spring, end hvad en lægmand bør foretage uden en vis opbakning fra videnskabeligt hold. — De kan derfor i UFO-Nyt finde udtalelser fra forskellige videnskabsmænd Jorden over, og det skulle sammen med en stigende rumfarts-orientering give bedre baggrund for at bedømme problemet. — SUFOI vil altså ikke udslynge en påstand om, at der lever højststående civilisationer på vore naboplaneter, samt at disse jævnligt besøger os, for sandheden er jo den, *at vi strengt taget intet véd herom!* — Det er på dette sidste punkt, at SUFOI udskiller sig væsentligt fra mange andre UFO-organisationer, men det kan vi kun beklage!

— Der er også blevet spurgt, om det var muligt at få ældre årgange af UFO-Nyt indbundet. Vi indbåndt indtil for et par år siden essen for tilbuddet faldt, så prisen kom derved op i et urimeligt niveau. Vi vil snart fremkomme med et nyt tilbud, og vi vil søge at holde samme udførelse, som tidligere.

— Mange har også ønsket, at der skulle blive holdt foredrag om UFO'er rundt om i landet. Vi søger at overkomme så meget som muligt, men da vores arbejde må foregå i fritiden, er der trods alt begrænsninger. I de sidste to år har vi haft store offentlige foredrag i København, og det er vores ønske, at de kunne gentages i provinsen. Skulle det engang blive muligt, vil det blive bekendtgjort her i bladet i god tid. Hr. X. P. Madsen fra Hørsholm ved

København har rejst en del rundt i landet og påtaget sig mange foredrag ved disse lejligheder, men ellers har der ikke været afholdt sådanne arrangementer. — Ønsker De f.ex. at få et foredrag til Deres lokale klub eller forening, så bedes De kontakte SUFOI's foredragsafdeling (se adressen side 2). Her kan der muligvis skaffes en taler. — Vi arbejder for tiden med UFO-foredrag på bånd, og når vi engang er færdige hermed, vil det blive omtalt i UFO-Nyt.

»UFO-JAGT« DEN 26. AUGUST!

Vi opfordrer hermed til en større »UFO-jagt« den 24. august! Der vil komme nærmere herom i næste nummer, men allerede nu vil vi gerne omtale den.

Der er to årsager til, at netop denne aften er valgt. For det første kan man denne aften og nat iagttage en måneformørkelse, og det skulle i sig selv være årsag nok til at gå en aftentur. For det andet vil vi gerne vide, hvor effektivt det egentlig er muligt at overvåge himmelen. Vi har gennem det sidste år haft et observationskorps prøvekørt nord for København, og det har vist sig at være en god ting i tilfælde af melding om et UFO. Ordningen ønskes nu udvidet til hele landet, og som nævnt vil vi gerne vide, hvor godt det kan fungere. Det er meningen, at alle der har meldt sig som deltagere i denne »alarm-kæde« skal ud og kigge denne aften, og så dagen efter sende beskær om, hvad de så og på hvilke tider. Også almindelige fly vil vi gerne have rapporteret denne aften! — Men som sagt kommer vi tilbage til det i næste nummer. —

REPRÆSENTANTSKABSMØDET.

SUFOI's ledelse — Repræsentantskabet — holdt det ene af sine to halvårige møder den 21. marts, og der bringes her et kort referat til orientering:

— Forretningsudvalgets leder, Erling Jensen, indledte med at redegøre for udvalgets arbejde gennem det sidste halve år. Der var blevet arbejdet på at omlægge redaktionen af UFO-Nyt således, at der blev brugt mere spalteplads på en orientering om rumfart og astronomi. Redaktør Iver O. Kjems modtog megen ros for

sit store arbejde med bladet og det gode resultat, der må siges at være opnået! — Efter moms-registreringen af SUFOI var det muligvis gjort at sælge UFO-Nyt i kioskerne, og til en begyndelse startedes der med jernbanekioskerne. Bladet bliver nu stillet til rådighed for salg i landets 150 jernbanekiosker, og vi håber så, at det bliver vel modtaget. — Det blev fremhævet som noget positivt, at den danske presse er begyndt at skrive en hel del mere om UFO'er, end tidligere. De mindre aviser og distriktsbladene har været os meget behjælpelige med at efterlyse vidner til observationer, og enkelte af de større dagblade har bragt artikler om emnet. Ikke alle aviser har givet stoffet den behandling, som SUFOI kunne ønske, men alene omtalen bør fremhæves!! — Det blev også oplyst, at SUFOI nu har aftale med Strubes Forlag i København angående udsendelse af UFO-bøger i fællesskab. Den første bog ventes udsendt i Danmark i løbet af efteråret. Den vil blive tilbudt vore medlemmer (abonnenter) til favørpris for ét eksemplar! — Erling Jensen sluttede sit indlæg med nogle forslag til bedre udnyttelse af SUFOI's arkiver, som er spredt på lidt for mange hænder.

Gunner Weichardt aflagde derefter årsregnskab. Der havde været store udgifter bl.a. til forskelligt reklamemateriale (mærkater, pjecer), men tilgangen af nye abonnenter på UFO-Nyt havde opvejet dette.

Kai Møller, der er områdeleder i Sønderjylland, deltog for første gang. Han har fået kontakt med lokale aviser samt har påtaget sig foredrag i området. Dog kunne det ønskes, at flere ville slutte op om bestræbelserne for at starte en lokal studiegruppe. (Interesserede kan finde Kai Møllers adresse på side 2).

— X. P. Madsen fra Hørsholm leder observationskorpset, og han redegjorde for de hidtidige erfaringer hermed. Samtidig rejser han land og rige rundt og går ikke af vejen for at holde et foredrag undervejs!

Ole Knudsen er områdeleder for Fyn med øer. Vi hørte om en annoncekampagne, der har været kørt i en avis i Svendborg. Ole K. holder også foredrag i sit område, og der havde i den forløbne tid været bud efter ham 7 gange.

Også områdelederen i Nordjylland, Svend

Erik Christensen, arrangerer månedlige »UFO-aftener«. (Interesserede kan finde hans adresse side 2).

Erik Benny Johansen, der netop havde overtaget ekspeditionen efter Egon Jørgensen, havde ikke ret mange kommentarer. Ekspeditionen har fået nyt telefonnummer og adresse, men ellers sker der ingen afbrydelser i arbejdet.

Ole Henningsen fra Nakskov, som blandt meget andet varetager SUFOI's udklipscentral, beklagede sig stilfærdigt over, at der kun kom meget få avisudklip fra UFO-Nyt's læsere. Opfordringen går hermed videre: *Skulle De se noget i Deres lokale avis, der angår UFO'er, liv i rummet, astronomi eller rumfart, så send det endelig ned til ham i Nakskov; måske mangler han netop dét udklip!* — I mellemtiden har han fremstillet lysbilleder til vore foredragsholdere, og sidst men ikke mindst har han gennemført en del undersøgelser for SUFOI. Flere af dem er fra tid til anden blevet offentliggjort her i bladet, og flere vil følge. Ole H. omtalte resultatet af en ny undersøgelse, som givetvis vil sætte kraftige bølger igang i UFO-kredse rundt om i verden, når den kommer frem. UFO-Nyt vil i et af de kommende numre bringe undersøgelsen i en større sammenhæng.

— Endelig lod undertegnede fra PR/Informationsafdelingen et par ord falde om planerne for det næste halve års tid. Aviserne vil i større udstrækning blive kontaktet for at skabe debat om emnet, der fremstilles materiale til en vandreudstilling om sagen, og der arbejdes på at bringe oplysning om sagen ud til stadigt flere.

— Senere blev der lejlighed til en debat om SUFOI's mål og opgaver fremover.

UFO-LITTERATUR.

Der findes mange bøger om de »flyvende tallerkener«, og det kan ofte være meget svært at adskille de »dårlige« fra de »gode«. Jeg har derfor i de to sidste numre af bladet nævnt nogle bogtitler, som De — efter min mening — godt kan gå i gang med, dersom De ønsker lidt generel viden om sagen. Alle de nævnte bøger kan skaffes på de større danske biblioteker.

Med vilje undgik jeg en omtale af bøger, der var skrevet af de såkaldte »kontaktpersoner«.

Ved en K. forstås almindeligvis en mand eller kvinde, som påstår at have set et uidentificeret objekt på jorden eller meget tæt ved den, at have set levende væsener bevæge sig i eller i nærheden heraf, samt (som oftest) at have været i *kontakt* med dem ved hjælp af tegn eller tale.

Der er imidlertid mange små ting, der indikerer, at sådanne ting *kunne have fundet sted*, men om det virkelig også *har været tilfældet*, er et andet — og nødvendigt — spørgsmål!!

Uden at tage stilling til sandfærdigheden i bøgerne (det er nemlig som oftest påstand mod påstand) vil jeg her nævne et par bøger, som har været udgivet på dansk, og som bør kunne skaffes af de større danske biblioteker. De kan i hvert fald rekvireres fra det kongelige bibliotek i København! Det er de bøger, som hyppigst er blevet nævnt, når talen er faldet på emnet »kontakt-beretninger«.

Cedric Allingham: »Rumskib fra en fremmed planet« (1962).

Desmond Leslie/Adamski: »Flyvende tallerkener er landet« (1954).

George Adamski: »Ombord i rumskibe« (1960).

George Adamski: »De fremmede rumskibe — og vor fremtid« (1963).

Disse bøger er alle udsolgt fra forlagene! Skulle De ønske flere oplysninger om bøger, er De altid velkommen til at rette henvendelse til mig.

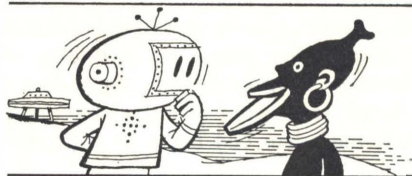
PS: PR.-afd. og Informations-afd. er fornylig sammenlagt.

Peter A. Hansen.

ET ARSABONNEMENT PÅ UFO-NYT

koster kun kr. 30,-

— og som abonnent kan De købe kommende UFO-bøger til særpris!

Fin ældre rapport

Fin rapport fra 1966

Sent på efteråret 1966 kommer hr. V.V., der den gang boede i Skive, en aften lidt før midnat kørende i bil sammen med sin kone, fra Holstebro mod Vinderup. Himlen er overskyet og det er helt mørkt. Hastigheden er ca. 80 km i timen. Da de har passeret fjernsynstårnet og befinder sig nogle km syd for Hindkær, på et ret øde område, ser de pludselig en lysende genstand komme ret lavt ned over bilen. Da objektet er kommet et stykke foran bilen, kan observatøren gennem bilens frontrude tydeligt se, at genstanden er kuppelformet. Hr. V.V. tænkte med det samme, at det måtte være en flyvende tallerken, som han havde læst om og set billeder af i aviser og tidsskrifter. Han sætter derfor farten ned og bemærker nu, at genstanden over bilen gør det samme. Han ruller vinduet ned, men kan ikke høre nogen lyd fra objektet. Objektet beskrives som kuppelformet og oplyst på midten af hvidt lys. Set nedefra

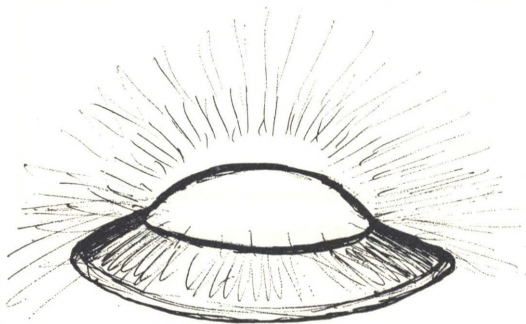
er objektet helt rundt. Ud fra kuplen og rundt om denne er der ligesom en lysende ring (flange). Observatøren mener, at lyset fra kuplen oplyste denne, men at farven er mere mørkerød og mørkest ude i kanten. Hr. V.V. standser nu bilen og bemærker, at objektet gør det samme. Straks efter bevæger objektet sig til højre, ca. 500 m ind over marken, hvor det igen standser og derefter langsomt daler mod jorden indtil ca. 25 m højde. Kort efter stiger objektet igen og kommer nu skråt ind over bilen, hvor det igen standser. Observatøren føler under hændelsen en stærk spænding. Objektet bevæger sig derefter frem langs landevejen, idet det stadig befinder sig over bilens projektørlys. Hr. V. fortsætter derefter igen sin kørsel, i samme retning som objektet, men trods det, at han stadig sætter farten op, kan han ikke følge med objektet. Efter 3-4 km kørsel, stiger objektet brat og forsvinder helt.

Under hele observationen går bilens motor regelmæssigt, og der konstateres ingen forandringer i billygternes lysterke. Hr. V.V. fastholder, at der ikke kan have været tale om et fly, idet et sådant ikke er lydløst og ikke vil kunne foretage de samme manøvrer som objektet præsterede. Objektets størrelse beskrives som et folkevognsrugbrød.

X.P.

Alarm i Hørsholm

Søndag den 11. april 1971 kl. 20,38 indgik der hertil telefonisk meddelelse fra en walkie-talkie station i Hillerød, om at man havde radiokontakt med et bilende observationshold på 4

personer på Åsebakken ved Høsterkøb, og at dette hold oplyste, at man havde haft ufo-observation fra kl. 20,32 til 20,37 i syd-syd-vestlig retning over Rude skov. En anden walkie-talkie station i Hørsholm havde ligeledes hørt radiomeldingen og var straks startet i bil til min bopæl, hvortil han ankom kl. 20,40. Efter at have foretaget lokal alarm, fulgtes vi i hver sin bil til observationsstedet, hvortil vi ankom kl. 20,45. Observatørerne beretter:

Kl. 20,32 ser de i syd-syd-vestlig retning i ca. 30 graders højde et stærkt gult lysende objekt på størrelse med halvdelen af måneskiven, bevæge sig fra vest mod øst. Objektets form beskrives som en gul plamage med en oval eller rund kerne inden i. Hastigheden beskrives som langsom (en enkelt observatør anslår hastigheden til ca. 100 km i timen) og flyvemåden som stigende og faldende (hoppende) eller måske nærmere som en bølge-bevægelse. Motorstøj eller anden lyd høres ikke. Afstanden til objektet anslås til mellem 700 og 800 m. Kl. 20,37 forsvinder objektet bag træer i syd-østlig retning. Vejr og lysforhold: mørkt, klart og vindstille. Temperatur: 7-8 grader.

Kl. ca. 20,50 observeres et objekt fra Opnæsgården i Hørsholm. Det ses her ret syd i ca. 10 graders højde og beskrives som et rundt hvitlysende objekt på størrelse med en stjerne. Flyveretning vest-øst. Efter ca. 1 min. forsvinder objektet bag træer (Rungsted hegn).

Herefter forlægges observationsholdene 2 km mod øst til parken ved Brådebæk og umiddelbart herefter posteres bilende observationshold nord for Hørsholm, ved Rungsted havn og Vedbæk havn. Alle observationshold står med walkie-talkie i radioforbindelse med hinanden.

Kl. 21,15 til 21,16 ses endnu et objekt fra Brådebæk i syd-syd-østlig retning i ca. 5 graders højde og bevægende sig mod øst. Dette objekt var mindre (som en stjerne). Da der i de næste timer ikke gøres nye observationer, aflæses alarmen omkring midnat.

Efter at observationen er blevet omtalt i den lokale presse, har der været en del telefonopringninger til ufo-alarcentralen ang. observationer i Nordsjællandsområdet, men dette materiale er, ved redaktionens slutning, endnu ikke

undersøgt. Noget tyder dog på, at der har været ufo-observationer i dagene før og efter den 11. april.

X.P.

UFO manøvrerer over Felsted

Vor mand i Sønderjylland, Kai E. Møller fra Felsted, beretter om følgende oplevelse, der fandt sted den 23. februar.

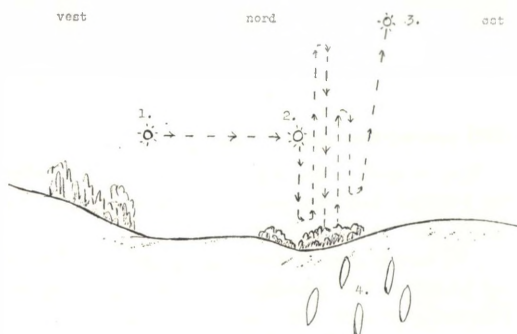
„Vi havde een af vore ugentlige ufo-aftener, og gruppen sad hjemme hos mig og sludrede. Pludselig ringer det på døren og syv mand kommer styrtende ind og råber: „Vi har set et UFO – vi har set et UFO oppe ved skolen!“

„Jeg troede først, der var tale om en spøg, og bad dem derfor tage emnet lidt alvorligt, men blev ret hurtigt overbevist om, at de havde set noget. Derfor sendte jeg gruppen af sted sammen med vidnerne, bl. a. i håb om, at de skulle være heldige at se objektet vende tilbage. Selv blev jeg hjemme for at slå alarm til andre ufo-folk, men der var ingen af dem, som så noget.“

„En times tid senere kom de alle tilbage, idet de ikke havde yderligere oplysninger at give. Der havde intet været at se i sidste omgang. Jeg gik i gang med at få observationen undersøgt, og her er så, hvad man iagttog.“

„Det var tirsdag aften, og den aften var der hybel-kursus på Centralskolen i Felsted. Eleverne befandt sig altså i skolekøkkenet, da et par af dem kl. 21,35 fik øje på „en kraftigt lysende stjerne, der lyste (blinkede) grønt“. Man fæstnede sig nu ikke særligt derved, før een af eleverne sagde, „at nu fløj stjernen!“ Der var omkring et dusin elever, og de styrtede alle hen til vinduerne, og så hvorledes „stjernen“ med stor fart fløj mod øst samtidig med, at den skiftede farve til gullig. Umiddelbart efter aftog hastigheden igen, den stod stille et øjeblik og blev gul, hvorefter den med moderat hastighed fløj lodret op og ned nogle gange (se skitsen). Tredie gang den gik opad fløj den skråt opad mod øst samtidig med at lyset langsomt slukkede.“

„Så skete der noget mærkeligt. Lyset var knap nok forsvundet, før en græsmark, lidt væk fra skolen, blev oplyst 5-6 gange lige efter hinanden af et kraftigt lys. Græsmarken ligger ca.

1. Grønligt blinkende, kurs øst ca. 30 grader over horisonten.
2. Stillestående, farveskift til gullig.
3. Objektets lys slukkes ca. 60 grader over horisonten.
4. Umiddelbart efter oplyses marken 5-6 gange hurtigt efter hinanden af et kraftigt lys, men lyskilden var usynlig. Hver lysplet var oval (der sås kun een ad gangen).

150-200 meter nord for skolelokalerne. Da denne afstand er kendt, kunne man med nogenlunde sikkerhed sige noget om lyspletternes størrelse. De var 6 meter lange, 2 meter brede og ovale af facon. Der sås kun eet felt ad gangen, men de var spredt over hele marken. Det var ikke muligt at afgøre, om man opfattede pletterne eller felterne som ovale, fordi man så på skrå ind mod en rund plet, eller om lyspletten i sig selv var oval.“

„Eleverne ville løbe fra klasseværelset, for at se om der foregik mere, men blev holdt tilbage af lærerinden, der sagde, at der nok var tale om et fly (i parentes bemærket havde hun ikke selv set objektet). Hele observationen havde været omkring 10 minutter.“

„Måske havde det været bedst, om eleverne havde fået lov til at fortsætte observationen, idet der små 15 minutter senere blev set noget fra Skovbølmark ved Varnæs. Det ligger ØNØ for Felsted, dvs. i samme retning som genstan-

den forsvandt af syne for eleverne på hybelkurset.“

„Observatøren fortæller, at han var på vej ind ad døren i sit hjem, da han tilfældigt kaster et blik mod NØ og får øje på et stort, rødt lys på himlen. Det beskrives som ærtstort, set mellem tommel- og pegefinger i udstrakt arm. Observatøren siger: „Da jeg fik øje på den var den rød og i en højde af 60 grader over horisonten. Den fløj øjensynlig væk fra mig, idet dens højde blev mindre og mindre. Da jeg havde set på den et øjeblik, standsede den op og skiftede farve til gul, satte igang igen – fik lidt fart på og blev rødlig. Så stoppede den endnu engang, idet den dennegang foretog farveskift til helt rød. Den fortsatte sin fart, skiftede til orange og slukkedes så pludselig tæt ved horisonten, som når man slukker for en pære. Det hele varede vel omkring eet minut.“

Kai Møller beretter, at der også aftenen efter, altså den 24. februar blev set nogle mærkelige lysfænomener fra Felsted.

Lysstråle

„Observationen dagen efter, onsdag d. 24. febr. blev gjort af medlemmer af ungdomsklubber, der har lokaler i skolens kælder. Man diskuterede gårdsdagens observation og fire af deltagerne gik ved 21,30 tiden op for at se, om der skulle komme flere ufo'er. En af dem syntes det var koldt og gik ned igen. Kort efter viste der sig en smal lysstråle over el-ledningerne, men den forsvandt hurtigt igen. Denne blev kun set af en ung mand, der også var vidne til tirsdagens episode. Kort efter kom lysstrålen igen, og denne gang så alle fire den. Den var lidt kraftigere end den første. Også denne forsvandt igen. Der gik et par minutter og så kom strålen endnu mere kraftig. Den gik fra skyerne og ned til omkring ledningerne. Langsomt tonedede strålen ud igen efter at have været synlig i nogle minutter. Det ene vidne mener, at der var tale om to stråler, medens de øvrige er ret enige om, at der kun var een. Da lyset forsvandt efter 3. gang og ikke viste sig umiddelbart efter, gik man ned og diskuterede videre om, hvad de havde set. S. V. fik E. J.

overtalt til at gå med ud. Lysfænomenet viste sig igen to gange, men ikke så kraftigt som før. E. J. mener – da strålen var mest kraftig – at have set en grønlig kugle fare ovenfra og ned i keglen, men denne blev ikke set af S. V., (da denne har lidt dårlige øjne). Derefter blev der ikke set mere. Helle affæren varede i omkring 10–15 minutter.“

Samme aften i Lyngby

Den 24. februar var der endnu en observation, men den fandt sted i den anden ende af landet en times tid senere. En dame fra Lyngby fortæller følgende. „Jeg var gået i seng, men kunne ikke falde til ro. Uden at tænde lyset stod jeg op og gik hen til min altandør, som vender mod syd-sydvest, bare for at kigge lidt ud. Det var fuldstændigt stjerneklart, og jeg betragtede interesseret himlen.“

„I nordvest var der et lille stjernebillede, som efter min mening minder lidt om Karlsvognen (formentlig Cassiopeia. red.) Det var medens jeg havde mit blik rettet herpå, at 7–8 hvidt lysende genstande kom til syne og passerede hurtigt henover himlen i nord med kurs nordøst. Jeg blev helt forvirret, og min første tanke var: „Det var da underligt, det er et helt stjernebillede, der bevæger sig!“ Så kom det nærmere, og jeg kunne se, at genstandene var skiveformede. Lyset, de udsendte, var nærmest hvidt. Det hele varede kun nogle få sekunder, da husets gavl, der vender mod nord, skjulte dem for mig“. Observationen fandt sted kl. 22,52.

Tilbage til den 23. februar

Hermed en observation, der stammer fra en skibsofficer. Hvorvidt man kan kalde det observerede for et eller flere ufo'er, er jo nok tvivlsomt. Imidlertid ser det ikke ud til, at der har været tale om kondensstriber, idet de så hurtigt „blæste“ over hele himmelbuen. Det er vel også tvivlsomt, om der kan have været tale om kondensstriber fra raketafskydninger, idet man må formode, at man fra skibet ville have set eller hørt det. Indtil videre må man derfor erkende, at hele fænomenet fra a–z er uidentificeret. ej.

Et sted i Østersøen ...

Skibet befandt sig på den foran nævnte posi-

tion, da jeg som vagtchef på broen blev opmærksom på et mærkeligt lysfænomen. Først antog jeg, at det var kondensstriber fra et meget højtgående fly, der endnu kunne belyses af solen, selvom den forlængst var forsvundet under kimningen. Imidlertid forekom de to lysende spor, der ved at stå næsten vinkelret på hinanden dannede et kors, lidt for regelmæssige og lige og beholdt denne rette facon under hele bevægelsen over en bue på godt 90 grader af firmamentet på kun 7–8 minutter. Den N–S gående stribe havde en udstrækning fra kimning til kimning, medens den Ø–V gående stribe kun var ca. halvt så lang. Da de to lysende striber langsomt var tonet bort, korset havde med den foran angivne hastighed bevæget sig fra NV til SØ, viste der sig i pejling 225 helt ude i kimningen et nyt lysfænomen kl. 19,17. Formen var som en opgående fuldmåne, Månen var synlig på en anden del af himlen, men fladt i bunden som om kun $\frac{3}{4}$ af en kugle var synlig. (Dette er en fejlopgivelse. Ifølge kalenderen for 23. feb. 71 stod Månen op kl. 06,47 og gik ned kl. 14,35. Det er derfor muligt, at observatøren har set et andet objekt, som er blevet forvekslet med Månen, som, hvis den havde været der, var meget lille og seglformet, i sidste kvarter).

Lysfiguren voksede i omfang, indtil den fyldte en fjerdedel af himmelkuglen, hvorpå den blev udflydende i konturerne og det hvidlige lys tilsidst forsvandt efter ca. 5 min. Pejlingen var mod Lybecker Bugten. Begge fænomener blev observeret af skibschefen og første mester fra broen. Kl. 20,50 blev der udsendt nødmelding (PAN-melding) fra Lybeck radio, da et skib midt i Lyneck bugten havde observeret røde lyskugler, der kunne være nødraketlys. Alle skibe i området blev anmodet om at rapportere observationer og holde skarp udkig. Rednings-skibet „Hamburg“ blev sendt til stedet, men fandt intet.

Af øvrige registrerede observationer kan nævnes et lysende objekt, som en nat med regn og slud blev set fra Dr. Louises bro. Tilsyneladende hang den i lav højde, delvis skjult af skydækket (28. januar kl. 01,35).

Den 2. februar ses kl. 20,30–20,31 to lys, et

blåligt og et rødligt, manøvrere omkring hinanden højt på den nordøslige himmel. Observationssted Rungsted.

Samme aften som den første Felsted-observation ses et meget langt gult lys stige op på himlen i vest. Efter 10 sekunders observation forsvandt det af syne meget højt på den sydvestlige himmel. Det forekom de to observatører, der så det fra Tåstrup, at det forsvandt

lige ud i rummet. Observationstidspunkt: ca. 20,10.

Sluttelig ses den 23. marts fra Brønshøj en klartlysende genstand, der under sin flugt fra syd mod øst foretog en meget kraftig kursændring i en spids vinkel. Den sås fra 20,40-20,45.

Derudover har vi modtaget et par ældre rapporter, fra Nærum 1968, fra Valby 1969 og fra Vallerød ved Hørsholm 1970.

Bog anmeldelser

Tyve tilfælde, der tyder på reinkarnation

Professor dr. med. Ian Stevenson
Tyve tilfælde, der tyder på reinkarnation
408 sider, kr. 29,85

Vi har fra Forlaget Logos fået tilsendt et anmeldereksemplar af denne bog, og selvom emnet falder lidt ved siden af, hvad vi sædvanligvis beskæftiger os med her i bladet, har vi ment, at den nok kunne interessere flere af vore læsere.

Bogens undertitel lyder: Første alvorlige tilfælde til videnskabeligt bevis for menneskets udødelighed og rådighed over flere liv – og man må sige, at den canadiske professor er gået til værks med videnskabelig grundighed ved behandlingen af de tyve tilfælde. De er plukket ud af et indsamlet materiale på omkring 1.000 rapporter fra hele verden og stammer fra Indien, Ceylon, Brasilien, Alaska og Libanon.

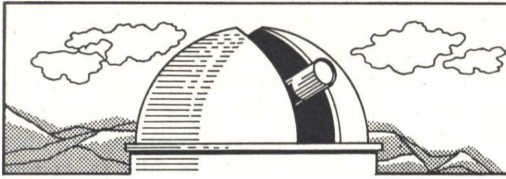
Dr. Stevenson har selv rejst Jorden rundt, helt ud til små fjerne landsbyer, for at tale med vidnerne, nogle steder har han endog været to gange med et par års mellemrum. Hvor det har

været nødvendigt at anvende tolk, har han så vidt muligt skaffet mere end én, for at udelukke misforståelser i så høj grad, det lod sig gøre.

Det drejer sig i alle tilfælde om børn, der mener at kunne huske noget fra en tidligere tilværelse, og bevismaterialet virker i flere af sagerne ret så overvældende. Ikke alene fortæller børnene – i flere tilfælde detaljeret – om familieforhold, de intet kan kende til og steder, de aldrig har været, flere af dem har endog modermærker på samme sted som det menneske, de angiver at have været tidligere; og hvor det kan kontrolleres, viser det sig, at de to personligheder er hinanden lig i psyke.

Professor Stevensons egen mening er den, at det endelige bevis for menneskets udødelighed ligger langt nærmere, end man hidtil har tænkt sig. Han fortsætter sine undersøgelser og har allerede en ny bog under udarbejdelse, hvori han behandler endnu 30 tilfælde.

Bodil Kromann

Rum-samarbejde USA-USSR

Forhandlingerne mellem USA og Sovjet om langfristet rumsamarbejde, som fandt sted i Moskva d. 18-28 januar, førte til *enighed om seks hovedpunkter for fremtidige forhandlinger og muligvis koordination af bestræbelserne i rummet*. George M. Low, fungerende NASA administrator og chef for USA's delegation udtalte, at de to grupper vil søge videre forhandlinger om fælles synspunkter angående formålene og resultaterne af rumforskning, så hver nation tager hensyn til de andres planer og opfindelser ved planlægning af deres egne bestræbelser i rummet.

Andre emner til videre forhandling mellem de to nationer omfatter *udveksling af data vedrørende rumbiologi og -medicin, især i tilknytning til bemandede rumflyvninger*; forbedring af den eksisterende udveksling af vejrdata; samarbejde ved forskning med meteorologiske raketter og ved teknik til studiet af Jordens omgivelser.

Den mest specielle aftale man opnåede, var udveksling af måneprøver. *Sovjet vil få 6 g månestøv, heraf 3 g fra Apollo 11 missionen og andre 3 g fra Apollo 12. Til gengæld vil USA få 3 g månestøv fra Luna 16.*

Mariner 9

Til forskel fra „Mariner 8“, der styrtede ned kort efter opsendelsen, lykkedes det den 30. maj om aftenen at få sendt „Mariner 9“ rigtigt afsted fra Cape Kennedy. Den amerikanske sonde ventes at nå frem til Mars i slutningen af november i år – lige i hælene på de to russiske mars-rumskibe, „Mars 2“ og „Mars 3“, der også blev opsendt i maj.

den ydre overflade på et af vinduerne var dækket af et tykt lag støv. Støvpartiklerne fik kernerne knust mod vinduets overflade, når de ramte overfladen i en vis vinkel. Ti eller femten minutter før havde vi eftersat alle vinduer og intet støv opdaget.“

Kosmonauterne A. Nikolayev og V. Sevastyanov fra Soyuz 9.
ej/BK.

En støvsky i rummet?

„Engang, da vi fløj i den del af omløbsbanen, der er belyst af solen, bemærkede vi, at

Alt stof til UFO-NYT skal sendes til redaktøren (Iver O. Kjems, Lunagervej 23, 2650 Hvidovre) og må være denne i hænde senest 1 måned før udsendelse af bladet.

Russerne genoptager omfattende afprøvninger af satellitopfangningsmidler

Russerne har genoptaget sine forsøg med satellit-, opfangning“ ved brug af manøvringsdygtige rumfartøjer opsendt med en militær SS-9 løfteraket. Heri er indbefattet ødelæggelsen af en satellit i kredsløb af en anden.

Øvelsen, der startede i slutningen af sidste måned, holdtes under dække af betegnelsen Cosmos forskningssatellit, og viste sig at være gentagelsen af et eksperiment, der for første gang afholdtes for to år siden.

Med i eksperimentet var Cosmos 373 og 374, opsendt henholdsvis den 20. og 23. oktober.

Der har været nogen debat blandt amerikanske eksperter, om det var Cosmos 248, der var destruktionskilden til de to andre satellitter, eller om de andre to var de ødelæggende rumfartøjer. Alle var enige om, at formålet med afprøvningen var at udvikle teknikken til opfangning, undersøgelse og ødelæggelse af objekter i omløb, sandsynligvis med militært formål.

ej/BK.

og det ligger tilfældigvis sådan, at der befinder sig et uforfalsket 6-jern i bunden af den. I min venstre hånd har jeg en lille, hvid kugle, der er velkendt for millioner af amerikanere. Jeg lader den falde. Desværre er dragten så stiv, at jeg ikke kan bruge begge hænder, men jeg har tænkt mig at prøve et lille sandgravslag her.“

Derefter svang han kejtet køllen og sendte en sky af månestøv til vejrs.

Kapsel-kommunikator Fred Haise svarede: „For mig så det ud som om du slicede, Al.“

Shepard prøvede to gange til. Det andet forsøg, bemærkede han senere, slog bolden „et par hundrede yards“. Det tredje slag gik ud til 400 yards, og Shepard tilføjede, at „Det var ikke så dårligt for et 6-jern.“

Shepard havde taget tre golfbolde med sig på turen og han havde klaret denne aktivitet ved personlig træning før turen.

Mens han fulgte Shepards optræden som verdens første månegolfspiller balancerede kaptajn Edgar D. Mitchell, månemodulets pilot, med den ca. 5 fod lange stang, som havde støttet solvindsapparatet, og da han løftede den fik Shepard lejlighed til at bemærke: „Det bliver århundredets længste spydkast.“

15. feb. 71. /BK.)

Shepard vinder den åbne månegolfturnering med 3 op

TV-sportentusiaster blev præsenteret for en overraskende opvisning fra Apollo 14 astronauterne i de sidste minutter af deres andet ophold udenfor månemodul i Fra Mauro basen den 6. februar.

Månen blev pludselig historiens største sandgav, da flådekaptajn Alan B. Shepard jr. foran fjernsynskameraet sendte denne melding til kontrolcentret her:

„... De vil kunne genkende det, jeg har i hånden som håndtaget til boreprøve-beholderen,

BRUG DE NYE UFO-MÆRKATER

- ikke kun på forsendelser og tændstikæsker, men også på bilens ruder, cyklens skærme - og på alle de opslagstavler, De kommer i nærheden af (skoler, arbejdspladser osv.)

Optisk sporing brugt ved Sovjets Zond 8

Det ubemandede rumskib Zond 8 blev heldigt samlet op i Det indiske Ocean af sovjetiske videnskabsmænd den 27. oktober efter den 24. oktober at have rundet Månen i en afstand af ca. 1100 km og taget farve- og sort-hvide fotografier af dens overflade.

Et af hovedformålene med Zond 8's tur var afprøvning af optisk sporing på afstande nær Månen. Sovjet hævder at have fotograferet rumfartøjet i en rekordafstand på 325.000 km, da lyset fra det var 0,0001 gange lyset fra en gennemsnitstjerne af dem, der kan ses med det blotte øje.

Fotografiet blev taget efter at Zond 8 havde rundet Månen og var på vej tilbage til Jorden.

Optiske observationer blev foretaget fra

Sternbergs Astronomiske Institut, der ligger i Zaliski Alatau bjergene i det russiske Centralasien. Russiske videnskabsmænd brugte et teleskop udstyret med en art fjernsynssonde.

Man fodrede en „Mir“ computer på stedet med det, der blev modtaget fra sonden. Hvad russerne kalder et „automatisk koordinatometer“ blev brugt i forbindelse med computeren til at måle rumfartøjets bevægelser mod stjernebaggrunden. Resultaterne fra computer og koordinatometer blev transmitteret til kommunikationscentret ved Moskva, hvor det blev sammenlignet med konventionelle radiosporingsdata.

ej/BK.

UFO-CAMPING 71

afholdes fra fredag den 16. juli til mandag den 26. juli 1971 på **Trelde Næs campingplads, Fredericia** (ca. 8-10 km fra Fredericia).

UFO-FOREDRAG og UDFLUGTER til folkloristiske seværdigheder.

Tilmelding til:

**Ole Knudsen, Enghavevej 32,
5700 Svendborg, telefon 09 - 21 01 25**
senest 20. juni 1971.

Endeligt program foreligger ikke, men alle oplysninger ang. hotelmuligheder m. m. gives af X. P. Madsen, Bakkehave 8, 2970 Hørsholm, telefon 01 - 86 16 77.

En av Heyerdahls opservasjoner oppklart

Observasjonen ved forskeren Thor Heyerdahl og to av hans mannskap siste juni (se UFO-NYT nr. 4, 1970) gjelder en ikke annoncert rakett fra Cape Kennedy. Oppskytingen ble foretatt kvelden den 29. juni (den 30. for Heyerdahl som var i en annen tidssone) i anledning test av marinens Poseidonraketter. Da raketten kom opp i sollyset spredte ekshausten seg i store sirkler slik at det oppstod en høyst uvanlig „geometrisk“ sky som stod klart frem på himmelen.

Oppskytingen skjedde kl. 21,31 lokal tid, kl. 01,31 GMT, nesten nøyaktig samme tidspunkt som Heyerdahls navigatør N. L. Baker så et merkelig lys over den noddvestlige horisont. Da observasjonen ble foretatt, var Heyerdahls sivbåt „Ra“ 700 miles ute i Atlanteren, rett øst for Vestindia. Han var således i den østlige grensesonen for prøveområdet som strekker seg fra Cape Kennedy utover Nordatlanten. Poseidon ble skutt ut mot dette område.

Det at fenomenet dekket et så stort område, skyldes raketts tendens til å rotere da det annet trinn brandt ut. Ekshausten fra den roterende raketten dannet en spiral som ble klart synlig i sollyset. Heyerdahl kunde bare se halve spiralen på grunn av Jordens krumning.

Dette er ikke første gang en Poseidonopp-skyting har foranlediget UFO-rapporter. En liknende oppskyting i august 1969 satte igang rapporteringer både fra Vestindia og USA. Et år tidligere, den 16. aug. 1968, ble en observasjon i South Carolina oppklart som den første prøveoppskytingen av Poseidon.

UFO Investigator, sept. 70. /PLH.

Universum

- *det nye tidsskrift fra Strube*

vil blandt mange andre bringe disse artikler:

Hvorfor må vi erobre Månen? – Er vi alene i universet? – Dukker Atlantis op ved Bahama-øerne? – Universet, en maskine, der fabrikerer tanker – Nye rum- og tidsstrukturer etc, etc.

UNIVERSUM udkommer 4 gange årligt.

Kr. 22,40 i abonnement

STRUBES FORLAG

UFO-camping

Se annoncen
andet sted
i bladet...

I tiden 18.-25. juli 1970 havde jeg gleden av å delta i UFO-camping hos Karl Hansen på »Kræmmergården«, Store Heddinge, Sjælland.

Jeg vil på denne måte gjøre alle norske lesere av UFO-Nyt oppmerksom på dette utmerkete tiltak som nå etter hvert er blitt tradisjon innen SUFOI, nemlig å samle alle UFO-interesserte i Skandinavia til en ukes camping hvert år i juli måned.

I år skal man så treffes på Trelidenes ved Fredericia, Jylland, i tiden 16.-26. juli, og jeg beklager oppriktig at jeg denne gang ikke kan være tilstede, da min ferie først begynner den 26. juli.

Men jeg vil på det varmeste anbefale alle norske lesere å benytte seg av denne anledning til å bli et minne rikere.

Kan det tilnærmevis bli samme program i år som ifjor, kan jeg love at ingen vil komme til å kjede seg, og kjenner jeg mine danske venner rett, blir det sikkert bedre opplegg for hvert år som går.

Ifjor var vi 4 norske med, og det er altfor lite, så la oss gjøre det bedre i år.

Forsøk UFO-camping! Du vil ikke angre på det!

God tur og hilsen til de alle fra

Finn W. Kalvik.

Nu kommer de frem med rapporterne!

Condonrapporten har kanskje motsatt virkning av den tiltenkte.

Isberget av skjulte UFO-tilfelle smelter kanskje. I løpet av de siste måneder har NICAP merket en øket villighet fra vitner til å avsløre detaljer vedrørende observasjoner fra tiden før 1970. Skjønt noen av vitnene har vært tause i opptil 19 år, røper de nu sterk personlig interesse når det gjelder UFOs og sender mer og mer oppriktigt inn rapporter etter som tiden går.

Forklaringen på dette uforutsette forhold er ikke lett å gi, men noen observatører ser det som den logiske konsekvens av at regjeringen har trukket seg tilbake fra UFO-undersøkelserne. Observatørene anfører som et tidligere hindrende moment når det gjaldt innsendelse av rapporter, det at U.S. airforce karakteriserte ærlige observasjoner som spøk, hallusinasjoner og mistolkninger.

Nå som skyen av latterliggjørelse og skepsis er løftet, kan det være at det utvikles en positiv atmosfære slik at gamle observasjoner vil se dagens lys uten at vitnene anser seg betraktet som hår i maten. Hvis dette er tilfelle, får vi en interessant fortsettelse av Condonrapporten, der egentlig var tænkt som regjeringens siste ord i UFO-saken.

UFO Investigator, sept. 1970 /PLH